

... Da je meni
izsliskati
slovensko sobo,
da mi je razdeliti
slovenski strop,
po umetnosti
in po narodni volji:
naši sobi
središče je kot,
naš strop
izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naše družine
iz svete Družine,
naša misel
iz Svetega Duha —
tako je hotel
naš narod.

/Oton Župančič/



misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 43

MAJ 1994

Registered by Australia Post — Publication No. VAR 0663

Naslovna slika: Visoko nad lursko votlino melbournskega verskega središča kraljuje kip Brezmadežne.

+ + +

REVIJE so bile, kot po drugih deželah, tudi pri avstralski pošti privilegirane kot "Registered Mail", kar je zahtevalo manjši izdatek za poštnino. Že lani je bil ta privilegij ukinjen vsem publikacijam, ki so z izdajami delale dobiček. Še za eno leto so ga podaljšali publikacijam, ki so dokazale, da dobička ne delajo in so zato davka proste. Med temi so bile tudi naše MISLI. S koncem prihodnjega meseca pa bo poštna usluga "Registered Mail" prenehala za vse. Ves sistem bo spremenjen, vsekakor v dobro pošti, ne publikacijam. Dosedanji "Registered Mail" bo zamenjal "Print Post Service", ki bo sicer še zahteval registracijo revije in ji dal številko, a stroški poštnine ne bodo dosti manjši od redne pošte. Na te spremembe so nas pripravljali že kar dve leti in v vsakem pismu tožili, koliko izgube imajo z znižano poštnino za tiskovine. (Kar smešno je ob koncu finančnega leta brati poročilo, da je pošta napravila v enem letu preko sto milijonov dobička.)

Ob vseh teh spremembah sem vesel, da imajo MISLI že od vsega začetka Tiskovni sklad – darove naročnikov poleg naročnine, ki je res minimalna. Zaradi darežljivosti bralcev me ni strah pred poštnimi spremembami. Brez te pa bi najbrž MISLI že zapel navček...

– Urednik in upravnik



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

božje misli in človeške

Leto

43

Št.

5

MAJ 1994

- Mati moli — Paul Claudel
... in otrok — stran 129
Oaza miru — Marija v Sarajevu
— Miha Žužek — stran 130
Marijin mesec maj — iz Družine
— Jožica Pizzoni — stran 131
Slovenija navznoter
— J. Janša v Slovincu — stran 132
Pobožni zidar — legenda
— France Bevk — stran 135
Pa še nekaj iz Medjugorja
— Mirko Cuderman — stran 137
Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij — stran 139
Izpod Triglava — stran 142
Za zdravo in srečno družino
V družini se začne — M. Žumer
Skrb za družino — + A. Šuštar
Naj nekdo zakriči! — M. Žužek
— stran 144 in 145
Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 146
Moje celice — zapiski iz zaporov
— Jožko Kragelj — stran 147
Naše nabirke — stran 147
Vabilo SVS na Tabor — stran 148
Prošnja — pesem
— Srečko Kosovel — stran 149
Slava Mariji — pesem
— Simon Jenko — stran 150
Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 151
Z vseh vetrov — stran 154
Kotiček naših mladih — stran 156
Križem avstralske Slovenije
— stran 157
Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 160



GOSPOD, vsi so že zdoma, zunaj v svetu,
in jaz ne morem več bedeti nad njimi.
Čim večji so, tem manj jih morem varovati.
Svoja pota hodijo in ne preostane mi drugega
kot da jih Tebi priporočam.
Varuj jih v prometu, da ne pridejo v nevarnost
in nikogar v nevarnost ne spravijo.
Obvaruj jih, da ne storijo nič slabega,
ko so v družbi, ali med seboj.
Posebno pa Te prosim, stori,
da bi vedno radi mislili na dom svoje mladosti,
da bi jim bil spomin nanj vedno v veselje,
da bi ga ljubili ter bi radi prihajali domov.
Daj, da bi jim ljubezen do doma vedno gorela
in da bi jim ta skromna hiša še dolgo ostala.
Daj, da ne bi s strahom mislili na svoje starše,
tudi tedaj ne, če so kdaj slabo ravnali z njimi.
Ohrani jim zaupanje in zavest,
da jim je naš dom zmeraj odprt,
kljub vsem njihovim naumnostim in pogreškom.
Daj nam vsem spoznati, kaj se pravi: imeti dom.
In tudi, kaj se pravi: biti pri Tebi,
v hiši in pri mizi Tvojega in našega Očeta. Amen.

PAUL CLAUDEL



...IN OTROK

O BOG, Ti si hotel, da mi je mati dala življenje.
Brez nje me ne bi bilo na svetu.
Hočem ji biti za to hvaležen
in nočem nikoli pozabiti trpljenja,
ki ga je sprejela zame.
Dolge mesece in leta je bedela nad menoj
in tudi zdaj neprestano dela zame.
Bila je prva, ki mi je govorila o Tebi
in me naučila sklepati roke k molitvi.
Danes Te še posebej prosim zanjo.
Obljubim Ti, da jo bom osrečil:
da ji ne bom oteževal dela
s svojimi zahtevami in malomarnostmi,
da ji bom prostovoljno nudil pomoč,
da se bom učil kolikor bom mogel,
posebno danes, na njen dan,
pa jo bom obsul z nežnostjo in ljubeznijo.



M
A
T
I

M
O
L
I



Oaza miru

Šmarnično hranje: Marija v Sarajevu

MIHA
ŽUŽEK

JE mogoče živeti v Sarajevu? Tam delati za mir? Za mir znotraj družine in za mir z drugimi družinami, čeprav so druge narodnosti in vere?

Družina Vladke in Slavka Malec dokazuje, da je to mogoče. Sredi mesta, v tesnih ulicah, sveti žarek upanja.

Poročila sta se pred dobrimi desetimi leti. Za časa olimpijskih iger v Sarajevu je bil Slavko direktor športne dvorane Zetra, ki je sedaj v razvalinah. Njegov oče je bil Ukrajinec, mati Poljakinja. Žena Vladka pa je Srbkinja. V Sarajevu je bilo mešanje narodov nekaj običajnega. Mesto je veljalo za vzor strpnosti in mirnega sožitja. Dokler se ni začelo aprila 1992. Na bosensko prestolnico so začele padati granate. Nič pomerjene, nikamor namerjene, naj padajo kamorkoli, samo da bo strah zajel prebivalce.

In jih je. Tudi družino Malec. A Slavko in Vladka sta se odločila, da ostanejo skupaj. Tri hčerkice, najstarejša hodi že v šolo. Kar bo, pa bo. Razbitje družine je nekaj nesprejemljivega.

Nato so tičali v stanovanju. Poslušali granate, ki padajo na slepo... Ko je najhuje, se premaknejo v notranji hodnik, ki je še najbolj podoben tistemu, kar naj bi bilo zaklonišče. Osem izstrelkov je že ekplodiralo na dvorišču. Otroci pa so še vedno neugnani: smejejo se in igrajo. Že drugo leto ne smejo na igrišče, v park. A so se na to privadili in tega več ne pogrešajo. Starša skrbita, da so vedno zaposleni in vpričo njih ne govore o grozi, ki jih obdaja z vseh strani. Deklice vseeno vedo, kaj se dogaja. Pri najstarejši je očka našel celo že nekaj sivih lasov - pri osmih letih...

Dogovorili so se, vsaka je obdržala le dve igrački, druge je dala otrokom, ki so še nesrečnejši od njih.

"Naša hiša je dom usmiljenega Samarijana," naglašja Slavko. Vladka sodeluje pri Karitas, nenehno sprejema obiske, deli pomoč, ki prihaja. Ne dela razlike med ljudmi. Štirideset odstotkov hrane takoj razdeli muslimanskim sosedom - njihovih organizacij se ne udeležuje.

Slavko skrbi za povezavo ljudi s sorodniki. To je ena najhujših tegob, ko ne veš, ali so tvoji še živi. Stotine in stotine pisem gre skoz to hišo, Karitas pa skrbi za nadaljni prevoz pisem.

Oba pa skrbita za duhovno pomoč sosedom. Eni je granata raznesla dva otroka. Tu se ne da nič pomagati, edino sotrpjeti, lajšati bolečino s tem, da jo vzameš tudi nase.

Še nekaj pomembnejšega sta naredila Vladka in Slavko: v njuni hiši je šola! Do prave šole je predaleč in prenevarno. Družina Malec se je stisnila, dva prostora je odstopila za 40 otrok, katoliških, pravoslavnih in muslimanskih. Ob delavnikih prihajajo učiteljice, med bobnenjem granat učijo otroke brati, računati, prepevati... Ob sobotah pa prihajajo sestre redovnice iz sosednjega samostana in uče verouk tiste, ki se za to prijavijo. Ves teden je bilo pri Malečevih glasno in živahno, veselo in brezskrbno.

Slavko razlaga: Ko je končeval šolo, je bil v hudi verski krizi. Vpisal se je celo v komunistično partijo, a je to hitro obžaloval. Pustil je komunizem in se začel zanimati za razna verstva. Od vseh mu je bilo najbolj všeč krščanstvo, v njem je prepoznal uresničenje svojih najglobljih teženj. Spet se je približal katoliški Cerkvi. "Ta vojna, ta pohod vsega hudega, to nam je pomagalo do koraka naprej. Nikoli prej se nisem čutil tako blizu Boga in njegovim zapovedim. Vsak dan molimo, veliko molimo. Vsak večer naše deklice dodajajo prošnje za različne ljudi, ki so jih tisti dan srečale. Naše molitve se vedno končujejo: Razsvetli, Gospod, duha tistih, ki po nas streljajo!"

+ + +

Kaj naj rečemo ob tem pretresljivem pričevanju? V Sarajevu, v vsej Bosni in Hercegovini, v Somaliji, v Zakavkazju in še in še je dežel, kjer ljudje nosijo svoj križ. Radi ali neradi. Le redki vedo, da je križ lahko tudi orodje odrešenja. In da po zaslugi Kristusovega križa - ki ga vsi nosimo za Jezusom - svetu prihaja mir.

V ozki, mračni, strahov polni ulici v Sarajevu gori lučka. Pred Marijo, ki je Kraljica miru. Katoličani, pravoslavni, muslimani tam živijo v miru. Iz molitve raste razumevanje in dobrota.

Vsaka krščanska družina bi morala biti taka oaza miru.

Marijin mesec maj

O MARIJA, rajska roža! Ti prekrasna šmarnica. Ob tvojih nogah nežni šopki hortenzij... Ljubezen je iznajdljiva, bi rekel sveti Pavel. Ljubezen Slovencev do Marije še prav posebej. V Kraljevem vrtu so natrgali, kar je raslo najlepšega, in poklonili svoji Kraljici. Med dvanajstimi meseci so izbrali tistega, ki je najbolj poln obetavnega življenja, hrepenenja po skrivnostni izpolnitvi, prežet s pesmijo in omamnimi duhovi rož, ter ga posvetili Mariji.

Majska pobožnost gotovo ni nastala po naključju. Tudi to, da jo imenujemo šmarnice, gotovo ni golo naključje. Te mile rastlinice svojo drhtečo lepoto in omamni vonj razdajajo včasih na nemogočih krajih. Letos so me prisilile k občudovanju, ko so njihovi srebrno zeleni listi prebili ostanke gradbenega materiala pred mojim domom in so se njihovi solzam podobni cvetki zazibali nad ostrimi robovi opek.

Ta cvet, ki mu v domači govorici tako pristrčno rečemo - solzice -, je posodil svoje ime eni najbolj prijetnih pobožnosti do Marije. Vsaj tako se spominja moja generacija.

Nepozabna so bila sveža jutra, ko so tipajoči sončni žarki začenjali svojo nagajivo igro z blestečim zelenilom trave. Bose noge (ob prvem maju smo običajno smeli odložiti čevlje) so umite v biserni rosi hitele v tiho resnost samostanske cerkvice. In tam "Vigred v zeleni halji", ki ji ne zmanjka pesmi, saj "vedno novih strun si kuje"... Še razorani obrazi stark, ki so bile pri jutranjih šmarnicah v večini, so žareli od tihe sreče in njenega vira, ki se je smehljal z Marijinega oltarja.

In majski večeri! Kdo ne bi zahrepenel po miru in ljubezni za ves svet! Zvezde so nad dolino razpele blestečo ogrlico. Z razkošno oblečenih vej se je razlivala hrepeneča pesem krilatih molivcev. Da, prav ste prebrali! Prepričana sem, da je narava v svoji nepokvarjenosti pristna častilka Boga. Zakaj se ti sicer včasih ustavi beseda in prosiš, kakor je znal prositi Frančišek: Naj te slavi to jutro, Gospod, ta presunljiva pesem slavca, ta mirni ugašajoči dan!

Preveč lepote nosi v naročju maj, da bi je ne skušali podariti komu. Tako se izliva v pesem



Materi. Saj dobro veš, da bo edina razumela tudi neizpeto. Sprejela bo neutrgan cvet in prošnjo, ki je nisi do kraja izgovoril.

Morda bi danes šmarnice morale sprejeti kako drugo obliko, da bi zajele čimveč mladih in jim dale čutiti, kako topel je Materin objem. Sama čutim, da vse preveč živim v spominih tistih bogatih šestdesetih, sedemdesetih let, ko je na poziv - "Kvišku srca!", duša vriskaje odgovarjala: "Imamo jih pri Gospodu!" Navdušeni nad svežino, ki je zavela v Cerkvi po koncilu, smo bogato uživali ob bližini Boga in človeka.

Žal se včasih zdi, da je moji generaciji zmanjkalo moči in poguma, da bi prejeto razdala naprej. Pustili smo se prehiteti od drugih, za mladi rod tudi smrtno nevarnih ponudb.

Marija pa je Mati vseh časov in vseh ljudi. Ne moremo kar lenobno sedeti ob njenih nogah in samo gledati, kako se mladi utapljajo! Eni zaradi presitosti, drugi zaradi pomanjkanja in brezizhodnosti, vsi pa shirani od lakote po iskreni pravi ljubezni.

Marija je Mati. Če bi vse matere sveta odpovedale, ona ne odpove nikoli! Toda, če bi se vse matere sveta združile pod njenim okriljem, v

veliki ljubezni in želji po miru - bi orožje, ta pošastna igračka brezvestnih, še lahko bruhalo smrt?

Ne vem, kakšne šmarnice boste prebirali v vaši župniji. Sama iskreno želim, da bi se naš župnik odločil za Klaro Asiško. Ne samo zaradi Klarinega leta, ki ga letos praznujemo. Šmarnično branje se mora dotakniti tudi srca, ne samo razuma! In Klara ter Frančišek imata v današnji dan izkričati toliko resnic!



SLOVENIJA NAVZNOTER

Članek je v ljubljanskem Slovincu dne 9. aprila letos objavil odstavljeno obrambni minister JANEZ JANŠA. Ko prebiramo njegove odkrite besede, nam postane jasno, zakaj pri "stari gardi" ni spremenila je ime, ne pa značaja — mož ni priljubljen in so se ga znebili. Upajmo, da ne za vedno ter ga bomo še pozdravili v slovenski vladi.

FEBRUARJA 1994 je nekdanji predsednik CK ZKS in sedanjí predsednik Slovenije Milan Kučan v Novi Gorici dejal, da so za premagovanje nasprotnika dovoljena vsa sredstva. Diskreditacija, likvidacija; tudi fizična, če je to potrebno.

Dober mesec pozneje so njegovi politični podaniki izpeljali prvo napovedano likvidacijo. Ne še fizično, temveč samo politično. Pred tem so uporabili skoraj vsa sredstva, ki nimajo nobene zveze niti z demokracijo niti z zakonitostjo. Ključno vprašanje tega trenutka je, ali se bodo na tem ustavili ali pa bodo posegli tudi po najsikrajnejšem, kot so to množično počeli njihovi strankarski in ideološki predhodniki in botri v letih po drugi svetovni vojni, ko so v noč in brezna izginjala nedolžna življenja mnogih Slovencev in Slovenk.

Besede, izrečene v Novi Gorici, postanejo povsem razumljive in jasne, če jih pogledamo v njihovem dejanskem okolju in če se vprašamo, ali je slovenska država danes navznotraj nekaj novega, očiščenega in pomlajenega, kot bi dejal Cankar, ali pa je bolj čudna mešanica starih, usmrtenih usedlin in skromnih izvirkov bistré vode, ki nikakor ne morejo iz močvirja narediti gorskega jezera?

Že Platon je ugotovil, da je za posameznika in za državo bolje, če država temelji na pravičnosti. Žal Slovenija še ni taka. Če smo lahko nadvse

Prisrčno vabilo papeža: "Odprite vrata Kristusu!" naj se v mesecu maju še posebej dotakne naših src. Posebno tistih, ki so v maju svojega življenja mladih! Naj v bogastvo življenja pride po Mariji še obilnost upanja! V njenem mesecu bodo mnogi otroci prvič prejeli zakramente. Naj jim bodo v rast svobode božjih otrok, da bodo v jeseni svojega življenja, zazrti v večno lepoto Marije, hvaležno šepetali s sveto Klaro: "Hvaljen bodi, Gospod, ker si me ustvaril!"

JOŽICA PIZZONI

žadovoljni ob dejstvu, da smo si samostojnost pridobili z razmeroma nizko ceno, pa se moramo danes vprašati, kakšni so notranji temelji slovenske države.

Kakšna je npr. lastninska zgradba? Žal daleč od pravičnosti in daleč od tistega, kar je v interesu državnega gospodarstva. Nekdanji upravljalci družbene lastnine so se že množično prelevili v njene zasebne lastnike.

Pri tem nas celo nekateri gospodarstveniki zvenceh imen skušajo učiti, češ da je prav, da imajo največ lastnine najsposobnejši. Vendar stvar ni tako preprosta. Ni najboljši gospodar tisti, ki je uspešno manipuliral in kradel, temveč tisti, ki je do lastnine prišel s trdim delom in umnim gospodarjenjem. Tisti, ki je na hitro obogatel, je denar praviloma hitro zapravil za luksuz ali pa iz strahu pred javnostjo spravil kapital v tuje banke, kjer koristi drugim.

1. Na eni strani je danes nekaj deset tisoč tistih, ki so za desetinko vrednosti prišli do imetja vrednosti več sto tisoč mark, kajti odkupili so stanovanja, do katerih je večina prišla zaradi privilegiranega položaja v enostrankarskem sistemu. V nekaterih funkcijarskih družinah so odkupili celo po več stanovanj.

Na drugi strani so tisoči delavcev in drugih, ki so prav tako desetletja prispevali v različne stanovanjske sklade, dobili pa niso ničesar. Tu so tudi mlade slovenske družine, ki nimajo nobenega upanja, da bodo v kratkem prišle do stanovanj. Tu so desetletski podnajemniki, študentov, delavcev in drugih, ki v nekaj letih za skromno podnajemniško stanovanje nekdanjemu partijskemu funkcionarju plačajo več najemnine, kot je on plačal za stanovanje.

2. Na eni strani je ozek sloj nekdanje vodilne garniture, ki je imel desetletja privilegiran dostop do informacij in znanja, prek službe državne varnosti pa tudi do osebnih podatkov svojih podrejenih in drugih sodelavcev in sokrajanov. Danes izkoriščajo status, pridobljen v nelegitimnem sistemu, za osebno bogatenje in poslovanje prek zasebnih podjetij, medtem ko podjetja, za katera so bili desetletja odgovorni, propadajo, saj mnogi nekdanji poslovni partnerji kupujejo pri podjetjih, ki so v lasti ali blizu nekdanjih direktorjev.

Na drugi strani so stotisoči delavcev, ki so jim desetletja govorili, da so gospodarji vsega, danes pa postajajo na cesti brez zaposlitve in s skromnim certifikatom, pa še tega jim skušajo razne investicijske družbe, mnoge vodene od nekdanjih uspešnih direktorjev in stečajnih upraviteljev, speljati za čim manjšo odškodnino.

3. Na eni strani je sloj občinske in državne birokracije, ki na podlagi tajnih navodil nekdanjih komunističnih gospodarjev na vse načine zavira izvajanje zakona o denacionalizaciji.

Na drugi strani so tisoči zakonitih lastnikov in njihovi potomci, katerim je Komunistična partija po letu 1945 ukradla premoženje, in ki po dolgih letih bede in zatiranja ne morejo priti do zakonite lastnine.

4. Ne eni strani je aroganca nekdanjih in večinoma tudi sedanjih oblastnikov, sorodnikov in birokratov, ki so po letu 1945 tisoče Slovencev krivično obsodili, zaprli, izgnali in tudi pomorili, in ki se skoraj javno smejiijo prizadevanjem za popravilo krivic. Ljudje, ki so nekoč bili visoki funkcionarji Udbe, ki imajo krvave roke, se danes razglašajo za varuhe človekovih pravic ter prejemajo odlikovanja.

Na drugi strani so tisoči nesrečnikov, ki so leta po krivem pretpeli v zaporih, pa niso bili niti rehabilitirani, kaj šele, da bi dobili pravično odškodnino. Na drugi strani so tudi že odrasli otroci, ki ne vedo, zakaj so njihovi starši izginili in še več: ne vedo niti tega, kjer so grobovi njihovih očetov.

5. Na eni strani so monopolna in skoraj

neobdavčena podjetja, predvsem igralnice, ki z veliko žlico delijo nezaslužen (v bistvu državni) denar za razna sponzorstva športnikom, kulturnikom, občinam in strankam ter tako kupujejo volilne glasove svojim političnim zaveznikom, ki v zameno že dolga leta skrbijo, da se jih niti ne podržavi niti ustrezno ne obdavči.

Na drugi strani pa podjetja, ki se borijo za preživetje, ki imajo dobre programe in sposobna vodstva, pa nimajo dovolj poceni svežega kapitala, saj so obresti previsoke tudi zaradi samovolje prej naštetih monopolov.

6. Na eni strani so bankirji, ki so odkupovali nekatere jugoslovanske dolge po ceni 57 centov za dolar in pri tem računali na velike zaslužke. Potem je cena teh dolgov padla, zdaj pa bankirji zahtevajo, da Slovenija vrača vse dolge in pokrije njihove zgrešene poteze.

Na drugi strani so davkoplačevalci in izčrpana podjetja, ki komaj preživijo mesec, zdaj pa naj bi iz svojih žepov plačevali jugoslovanske dolge še pred dokončano delitveno bilanco.

7. Na eni strani so pravni in materialni nasledniki nekdanjih edino dovoljenih političnih organizacij, ki še vedno razpolagajo z vso lastnino, nelegitimno pridobljeno v enostranskem sistemu. Združena lista ima stavbe, pisarne, denar in arhive. Tako imenovani Svobodni sindikati imajo stavbe, denar, časopis in drugo premoženje kot naslednik nekdanjih edino dovoljenih režimskih sindikatov, ki so vsem zaposlenim avtomatsko trgali članarino od plač. Tudi socialisti, LDS in ZZB imajo premoženje, pridobljeno nelegitimno. Si predstavljate materialno prednost teh strank?

Na drugi strani so stranke, rojene v času slovenske pomladi. Mnoge so še vedno brez vsake lastnine in odvisne samo od prispevkov svojih članov in sredstev glede na število poslancev.

8. Na eni strani imate stranke in predsedniškega kandidata, ki so si lahko na zadnjih volitvah privoščili razkošno kampanjo. Tiskali so poseben barvni časopis v Italiji, kajti slovenske tiskarne niso dovolj dobre, pa tudi finančnemu nadzoru se lahko v tujini lažje izognejo.

Na drugi strani so praktično vse nove stranke, ki jim je komaj uspelo zagotoviti plakate za svoje kandidate, ali pa še to ne. Če ne bi bilo vsaj dela medijskega prostora, ki je po volitvah postal bolj uravnotežen, potem se ne bi niti splačalo sodelovati pri volitvah.

V temelje naše notranje slovenske zgradbe je vtkano preveč nepravilnosti, krivic in oblastniške arogance mnogih nekdanjih in sedanjih ikon, da bi

bila ta zgradba lahko trdna.

Vprašali boste, kako popraviti krivice, da ne bi povzročali novih? Da ne bi spet trpeli nedolžni? Res je, vedno se ne da popraviti krivic. Mrtvih ni mogoče obuditi in let trohnenja v zaporih in na prisilnem delu odkupiti z nobenim denarjem. Svoboda nima cene. Toda:

Lahko se vsem, ki so trpeli, v imenu slovenske države opravičimo. Lahko jih rehabilitiramo kot posameznike. Lahko pokopljemo mrtve in otrokom najdemo grobove njihovih staršev. Lahko zagotovimo skromno odškodnino zaprtim in pregnanim.

Dejali boste, da ni denarja. Napaka. Denar se vsak mesec nakazuje nekdanjim funkcionarjem SFRJ, kar počne od vseh delov nekdanje Jugoslavije samo še Slovenija. Več stotnih ljudi v Republiki Sloveniji še vedno prejema izjemne pokojnine. Plačujemo celo za udeležbo v španski državljanski vojni pred skoraj 60 leti. Edini. Niti Španija tega ne počne več. Nekdanji oficirji JLA prejemajo lepe denarce kot nadomestilo pokojnin, čeprav za to ni nobene zakonske osnove.

Denar torej je, le razdeliti ga je treba pravičneje, to pa bo tudi dodatna motivacija za mnoge stotisoče, od katerih je odvisna večja produktivnost, kakovost in umno gospodarjenje.

Izenačiti je treba vsaj nekatere začetne točke. Startne pozicije v družbi prehoda iz planskega v tržno gospodarstvo in iz enopartijskega monopola v demokracijo narediti kolikor toliko enakopravne. Demokracija pozna mnoge reformne prijeme, s katerimi je to mogoče doseči brez velikih družbenih pretresov. Če so zmogli Čehi in Nemci, bomo zmogli tudi Slovenci.

Osnovno ogrožje slovenske države je nedvomno trdno. To je slovenski narod. Prihajajo generacije, rojene v svobodni državi. Prihajajo generacije, ki se v šoli učijo o Jugoslaviji kot o preteklosti. Kot o zgodovini. Kot o nečem, kar je bilo slovenskemu narodu sedemdeset let bolj ali manj vsiljevano. To so samozavestne generacije. Na njih velja računati, saj gre za njihovo sedanost in prihodnost.

Tudi zaradi njih se velja z vsemi demokratičnimi sredstvi boriti za korenite gospodarske in politične reforme in to tako dolgo, dokler bo potrebno.



Pobožni zidar /Legenda/

BILI so hudi časi, v deželo so priletele kobilice in do golega obžrle cvetočo Vipavsko. Potem je nastala huda lakota, da so ljudje grizli lubje z dreves ter taval okrog kot okostnjaki. Nesreča nikoli ne pride sama, zaplodila se je še kužna bolezen, mladi in stari so cepali kot muhe v jeseni.

Ljudje, ki jih je bila prej sama radost in so radi pozabljali na molitev, so se v stiski stokrat in tisočkrat spomnili na Boga. V Logu je takrat stala revna kapelica, ki so jo bili postavili pastirji, v nji pa je kraljevala Mati božja - nihče ni vedel, kdo je podoben izrezljaval in tja postavil - bila pa je čudodelna.

Bedni in betežni so dan na dan romali k nji, poklekali in prosili. Nekoč pa so prišle v Log velike procesije iz Vipave in od Svetega Križa. Može in žene, starci in otroci, kdor je le mogel hoditi, bratovščine z zastavami, plemiči z ženami in otroki in z vso služinčadjo. Ves Log je bil ena sama množica, ljudje so dvigali roke, molili in vpili iz stiske.

"Marija, reši nas! Usliši nas!"

Obe mesti in plemiči so se zaobljubili, da v zahvalo sezidajo cerkev, kakršne tedaj ni bilo ne blizu ne daleč.

Marija jih je uslišala.

Bolezen je ponehala. Še tisti, ki so ležali na bolniški postelji, niso umrli, ampak ozdraveli. Na nebu so se zgostili oblaki, usul se je dež in napojil zemljo, ki je že več mesecev ležala gola in izsušena. Polja so ozelenela, na Vipavsko dolino je sijalo sonce in zorilo plodove, prenehala je lakota.

Nesreča je bila vsem še v preživetem spominu, da bi bili mestni stanovi in plemiči pozabili na obljubo. Poklicali so iz Gorice mojstra Janeza, ki je sezidal že nekatero plemiško palačo in božji hram, da jim postavi veličastno cerkev. Plemiške in mestne blagajne so mu bile odprte po mili volji, a prispevali so tudi ljudje, kolikor so pač zmogli.

Mojster Janez, veren in bogaboječ mož, se je lotil zidanja. Ko so bili zidovi dva sežnja od tal, se je zgodilo, da je nastal spor med mestnimi sinovi in plemiči. Nihče ne ve, kdo ga je povzročil, ne zakaj, a prišel je dan, ko ni nihče več dal ne zlatnika ne srebrnika.

Ljudje so se začudili in se zgrozili, najhuje pa je zadelo zidarja. Pri zidanju cerkva nikoli ni gledal na dobiček, tako delo mu je bilo kakor molitev. Zdelo se mu je, da s slednjo steno svoje stavbe, s slednjim kamnom, ki ga položi na drugega, poje

Bogu čast in slavo. Čuden nemir mu je bil v srcu in ga ni zapustil, dokler se stavba ni dvignila v vsej svoji veličastnosti in krasoti. Šele, ko se je v novi cerkvi brala prva maša, ko je prvo petje odmevalo pod obokom, ga je popustil zagonetni nemir, duša mu je bila potešena. A nikoli prej ga ni navdajal tako globok občutek pobožnosti kakor pri zidanju cerkve Device Marije v Logu.

Zdaj pa mu je bilo, kakor da so ga zmotili sredi najbolj goreče molitve, obšel ga je mrzel občutek greha. Tri dni je kot zmešan hodil okrog, četrty dan pa je pokleknil pred kapelico in prosil Marijo sveta in pomoči... V svoji gorečnosti se je zaobljubil, da cerkev dozida.

Darovi, ki so mu jih še vedno donášali pobožni ljudje, niso zadostovali. Prodal je dvojce svojih hiš v mestu, da je plačal delavce. Tedaj so ga njegova žena in sin proglasili za norega in mu vzeli upravo premoženja. Postal je siromak in sam na svetu.

Kdor ga je takrat videl, kako je potrni in izgubljen taval okrog, se mu je zasmilil v dno duše. Potem se je umiril, na obraz mu je legel otroški, skoraj bedast nasmeh, da ga je ta in oni res imel za zmešanega. Mojster Janez pa se ni menil za ljudi, jedel je, kar so mu ponudili, spal, kjer so mu postlali, in nekaj neutrudno rezljaval.

Preteklo je leto in dan, medtem je mojster izrezljal cerkvico. Takšna je bila, kakršna bi morala biti cerkev Device Marije v Logu. Le da je bila majhna, lesena, da jo je lahko na jermenu nosil pred seboj. Njena notranjost, ki je ni nihče nikoli videl, je bila čudovita, z godbo. V strehi je imela luknjico, kdor je vrgel skozi njo novce, je zaslišal godbo, brnenje mehkih strun, ki so brenkale pobožno pesem. Cerkvena vratca pa so se odprla, prikazala se je Marija, stala na pragu, nepremična in skrivnostna, da je utihnila godba. Potem je Marija izginila, vratca so se zopet zaprla.

Nihče več ni dvomil, da se je mojstru Janezu od nesreč pomračil um. Hodil je po vsej deželi, romal od vasi do vasi, od mesta do mesta, od človeka do človeka, razkazoval svojo umetnijo in nabiral darove. Prešel je vsekrižem slovenske, nemške in laške dežele, od gora do gora, od morja do morja.

Nekateri se je usmilil revnega potnika in vrgel v cerkvico novce. Drugi je napravil veselje svojim otrokom, da so slišali milo godbo in videli Marijo, ki se je prikazala in zopet izginila. Mojster Janez pa ni od nabranega denarja porabil zase niti belica. Noč in dan je mislil le na svojo zaobljubo. Zdelo se

mu je, da bi kradel Bogu in Mariji, božji Materi. Drobiž je zamenjaval za zlatnike, ki jih je nosil v usnjeni vrečici na prsih.

Minila so leta... Medtem se je zidar hudo postaral in se ves spremenil. Prsi mu je pokrivala široka brada, lasje so mu bili beli kot sneg, a obraz ves razoran. Preštel je zlatnike in od veselja mu je vzdrhtelo srce. Bilo jih je dovolj, da lahko zidavo cerkve dovrši. Tiho se je zahvalil Bogu in se vrnil v domovino...

Na Vipavskem pa je zopet divjala kuga. Srečal jo je že v Furlaniji in se zgrozil, a bolj ko se je bližal Svetemu Križu in Logu, groznejši so bili njeni sledovi. Vasi na pol zapuščene, a polja, ki jih nihče ni obdeloval, so ležala gola in zarasla s plevelom. Bolezni se je pridružila lakota, zvesta tovarišica nesreč. Plemiči so se zapirali v svoje gradove in palače, meščani za svoja obzidja. Golo zidovje v Logu je zaraščal mah, koprive in robida.

Mojster Janez se je oslonil na zid in zajokal v svojem srcu. Ne bi našel delavca, ako bi ga plačal z zlatom. Vse je ležalo bolno v vročici; ti, ki so bili zdravi, so se drug drugemu izogibali.

Čakal je, da Bog umakne šibo, ki je tepla deželo. Podnevi se je potikal okrog, ponoči je spal na nekem zapuščenem skednju.

Tiste čase je hodil po Vipavskem sveti Rok. Stregel je bolnikom, in jih tolažil, jim prinašal vode za žejna usta, izpiral in obvezoval rane ter pokopaval mrliče.

Ako tudi je bil svetnik, je bil vsak večer smrtno utrujen, zgrudil se je na zemljo, kjer ga je dobila noč, in trdno zaspal. Neki večer pa je stopil v samotni skedenj, da leže in se spočije.

V prav tistem skednju je ležal mojster Janez. In dasi je bila že tema in je bil zidar čisto tiho, ga je svetnik vendar začutil.

"Ali si popotnik?" ga je vprašal.

"Božji človek sem," mu je odgovoril zidar. "Siromak, nimam drugega kot obleko, ki mi pokriva telo."

Tako je odgovoril, ker se je bal vsakega neznanca, odkar je nosil zlatnike na prsih.

Svetemu Roku ni ušlo, da se ga mož boji.

"Ne boj se!" mu je dejal. "Nisem razbojnik. Tudi jaz sem božji. Po deželi romam in pomagam bolnikom."

"O!" je vzdihnil mojster ob misli na kugo. "Hudo je, Bog nam pomagaj!"

"Da, hudo je!" mu je pritrdil svetnik. "Bolje bi lahko bilo, ako bi ne bilo lakote. In nimam srebrnika niti beliča, da bi ubogim kupil kruha."

Mojster Janez je trdo molčal. Nezaupljivost mu je znova legla v srce. Pa se je zganil in tedaj so mu

suho zacvenkljali zlatniki, ki jih je nosil na prsih.

Svetnik je dvignil glavo in napeto prisluhnul.

"Kaj slišim?" je vprašal.

"Listje šumi."

"Zdelo se mi je, da sem slišal cvenk zlata."

"Iz vroče želje, da bi dobil denar za kruh, se ti je tako zdelo."

"Morda je tako," je rekel svetnik in zopet legel.

Mojster Janez je dolgo tiho ležal, ni se upal dihati, ni mogel zaspiti. Zopet se je zganil, da je zacvenkljalo zlato.

"Zdaj sem pa dobro slišal," je rekel svetnik, ki mu tako in tako nič ni bilo mogoče skriti. "Zlatniki žvenkljajo, ki jih nosiš s seboj."

Mojster Janez se ni mogel več izvijati in tajiti, priznal je. In je svetemu Roku, ki ga ni poznal, po pravici povedal, kako in kaj, celo zgodbo od začetka do konca.

Svetnik je samo vzdihnil in molčal.

Mojstra pa je zopet obšlo nezaupanje, mučil ga je strah, da ga bo neznanec napadel in oropal. Že se je hotel dvigniti in pobegniti v noč, a je obležal.

"Kaj razmišljaš?" je vprašal.

"O, razmišljam," je rekel svetnik, "koliko ljudi bi lahko nasitil s tvojimi zlatniki."

"Ne morem jih dati."

"To ni lepo. Kakor sklepam iz tvojih besed, si pobožen, Bogu vdan mož, a nosiš s seboj zlato, ki je brez haska; ljudje pa ne umirajo le za boleznijo, ampak tudi za lakoto."

"Zlatniki niso moji."

"Ako niso tvoji, čigavi so?"

"Božji."

"Daj jih torej Bogu!"

"Dal jih bom. Vse do zadnjega," je rekel mojster Janez. "Saj sem ti povedal. Sezidal bom cerkev Mariji..."

"Kar daš komu izmed ubogih, daš Bogu," je dejal sveti Rok. "Kaj misliš, da bi storil Kristus na tvojem mestu? Ako rešiš tisoč ljudi, si sezidal tisoč cerkva, zakaj v vsaki duši je Bog."

Mojster ni odgovarjal, a se vendar ni vdal. Sveti Rok je zaspal, zidarju pa spanec ni hotel na oči, gledal je v temo in razmišljal. Svetnikove besede so se mu dotaknile srca kot iskre slame, zagorel je plamenček... Preden je nastalo jutro, je sklenil v svojem srcu.

Sveti Rok se je prebudil. Tedaj je zidar vzel usnjeno vrečico in mu jo dal.

"Vzemi! Stori z zlatniki, kar ti drago. Od sinoči me kot žerjavica pečejo na prsih."

Svetnik je zlatnike vzel.

"Kristus je stopil vate in mi iztegnil roko," je rekel. "In ti, kaj boš počel? Pojdi z menoj in

pomagaj mi!"

Pobožni zidar je brez ugovora odšel z njim. S svetim Rokom sta hodila od vasi do vasi, negovala bolnike, kupovala kruha in ga delila bednim. Mojstra je obšla pozabnost, ni več mislil na svojo zaobljubo, navdajal ga je občutek otroške sreče in brezskrbnosti.

Kuga je ponehala in tedaj se je sveti Rok nekega dne poslovil, zidar je ostal sam.

Čarobne moči svetnikov ni bilo več. Tedaj ga je znova zapelala vest. Zapravil je božji denar, ne more sezidati cerkve. Težka žalost mu je legla v srce, očitki so mu trapili dušo, brez spanja se je premetaval na ležišču. Iz grenkega obupa, kakršnega ni občutil niti takrat, ko je bil izgubil vse na svetu, so mu grenke solze tekale po licih.

Tedaj pa je stopil k zidarju sam Kristus, ki je kot popotnik prav takrat prišel skozi Vipavsko dolino, in se sklonil k njegovemu vzglavju.

"Mojster Janez!" ga je poklical. "Zakaj jočeš?"

Pobožni zidar ga je spoznal, četudi je bila noč in tema - srce mu je povedalo, koga ima pred seboj.

"Okradel sem te!" je zastokal.

Kristus mu je položil roko na čelo.

"Ne joči!" mu je rekel. "Nisi me okradel. Vse si dal meni. Zidal si, mojster Janez! Zdaj si truden in zaspi! Ko nastane jutro in se prebudiš, pojdi in poglej svoje delo!"

To je rekel Kristus in odšel, kakor je bil prišel.

Mojstra pa je obšlo čudovito olajšanje. Nasmehnil se je, zaprl veke in v trenutku zaspal. Spal je blaženo, trdno kot otrok. In vso noč se mu je sanjalo, da nadzira angele, ki zidajo cerkev Device Marije v Logu, pokladajo kamen na kamen. In ni dan ne noč, vso dolino obliva nebeška svetloba.

Prebudil se je, že je bilo jutro. Vstal je in stopil na plano. Oči so mu gledale, ni se mogel načuditi. Pred njim je stala cerkev v vsej veličastnosti in lepoti. Do pičice taka, kakor jo je vsa leta nosil v svojih mislih. V enem stranskih oltarjev je stal sveti Rok, mojster je v njem spoznal svojega tovariša... Marija v glavnem oltarju pa se mu je smehljala...

Od velike sreče in veselja se je zgrudil pred njo in umrl.

FRANCE BEVK

Pa še nekaj o Medjugorju

MIRKO CUDERMAN

ODKAR sem se lansko leto vrnil iz Medjugorja, kjer sem bil na romanju s svojo ženo, sem nameraval napisati nekaj svojih vtisov. Končno sem le prišel do tega.

Čeprav so nama vsepovsod odsvetovali, naj ne hodiva tja v sedanjem vojnem času, se je izkazalo, da ni tako nevarno. Saj je Medjugorje res prava oaza miru, četudi krog in krog divja kruta vojna. S slovenskim letalom sva se dvignila z ljubljanskega letališča in odletela v Split, od tam pa z rednim avtobusom naprej, cilju naproti. A pot do tja je dokaj žalostna, saj so vsepovsod sledovi vojne.

Toda prihod v Medjugorje popolnoma spremeni razpoloženje romarjev. Naju je takoj prevzelo vzdušje miru svetega kraja, kjer je iskrena pobožnost tako izrazita na vsakem koraku. Čeprav je bilo zbranih okrog 40.000 ljudi iz celega sveta, je prevladovala umirjenost in sproščenost navzočih. Saj skoraj niso mogli verjeti, da je krog in krog kruta vojna. Kjer koli si, povsod srečuješ ljudi



globoke vere: ne le v cerkvi, tudi na poti na Križevac, v Podbrdo, kakor v parku ali restavraciji. Da, tudi tam vidiš ljudi z rožnim vencem v roki in molitvijo na ustih, da medtem, ko čakajo na postrežbo, ne zapravljajo časa.

Danes v modernem svetu se zdi morda marsikomu moliti rožni venec starokopitno, saj v svoji nevednosti misli, da je izpod časti, nevredno njegove inteligence ponavljati enolične molitve. Najbrž menijo, da znajo bolje postaviti svoje besede. Osebnost pa raje verjame medjugorskim vidcem, ki trdijo, da jim je bilo povedano, da je

rožni venec Bogu druga najljubša molitev, takoj za sveto mašo. Zame so medjugorski dogodki toliko bolj pomembni, ker s svojimi sporočili potrjujejo prepričanje, da vse tisto, kar smo se svoj čas v mladih letih učili pri krščanskem nauku, še vedno velja: Marija pogosto priporoča živeti po svetem pismu.

V Medjugorju, na poti proti Križevcu, stoji stara kamnita hiša, kjer sta živela stara oče in mati. Otroci so odšli po svetu in oče je bil preko osem let samo v hiši. Tudi v cerkev ni mogel, ker je bil slep in je imel po rokah polno odprtih ran, popolnoma odvise od oskrbe svoje stare ženice. Ko je zvedel, da se prikazuje Marija, je zaprosil, naj mu kaj prinese iz kraja prikazovanj. Deklica mu je prinesla pest zemlje, katero je potem celo noč med molitvijo držal v roki. Ko mu je zjutraj žena prinesla posodo z vodo, da se umije, si je vanjo namočil ilovnasto zemljo, si umil oči in medtem preprosto zasprosil: "Blažena Mati, ozdravi me!" Nato je zmolil apostolsko vero. Marsikdo bi dejal, da od ilovice umazana voda ni za oči, a za tega vernega moža je bilo to zdravilo. "Vidim!" je zaklical ženi, ki mu sprva niti ni verjela, dokler ji ni opisal, kaj vidi - celo neoprano posodo, ki je čakala od večerje. Od veselja je tekla ven, povedat veselo vest sosedom. A pater Jozo, ki piše o tem primeru, pravi, da je prvi in največji čudež odstanitev slepote srca. Ko se je srce odprlo veri in je ozdravelo, so ozdravele tudi oči in rane na rokah.

Pater Slavko je pisal nedavno o obupnem položaju, ki ga sam globoko občuti, ko je okrog njega samo gorje - posledice vojne. Toliko vdov, objokanih mater, razbitih družin, padlih sorodnikov in znancev. Politično stanje je brezupno, svet se ne meni dosti. Ljudje pričakujejo tolažbe. Pripravil naj bi govor z naslovom "Temelji našega upanja", ki naj bi ga imel v kratkem v Italiji in pri Mariji Zell v Avstriji. Pa ni vedel, kaj bi povedal. V zgodnji jutranji uri se je napotil na hrib Križevac. Ker je bila še tema, je komaj razločil postaje križevega pota. Ponoči in prejšnji večer je deževalo. Želel je božji odgovor in prav zato se je namenil na vrh pred križ, kjer je molil, dokler se niso v dolini prikazali iz teme obrisi hiš. A v njegovem srcu je bil še vedno obup. Odpravil se je domov, ko je opazil pri zadnji postaji križevega pota - božjega groba in Kristusovega vstajenja - gorečo svečo. "Zanimivo," si je mislil, "saj je celo noč deževalo, a vendar je plamenček vzdržal..." Zamislil se je: tudi apostoli so bili brez vsakega upanja, ko so bili pri grobu. Vzdržati je treba! Plamenček sveče je vzdržal - tudi jaz moram! To je sprejel kot božji odgovor in končal svoj govor o upanju.

Ko sem bil v Medjugorju, je bila kaj priljubljena pesem: Raduj se crkva na križu, jer tvoj Uskrs je blizu... Pomenljivo besedilo in zelo lepa melodija. Spomnila me je: Tudi naš pater nam je vsa leta, kar ga poznam, govoril o Resnici, ki bo končno zmagala nad krivičnim in brezbožnim komunizmom. Četudi je dolga leta izgledalo brezupno, je vztrajal v upanju in branil resnico o stanju v Sloveniji. Res je v naši rodni domovini še veliko teme, toda kdor gleda z iskrenimi očmi, lahko vidi tudi veliko spremembo in veliko dobrega. Kdor prebira verski tednik Družino, ali kdor ima priliko, da gre domov na obisk, mora občutiti razliko: gradi, popravlja in obnavlja se tudi na verskem področju. Tisti, ki vidijo samo temo in jim ni nič pogodu, so v nevarnosti, da bodo sami postali del teme. Tudi to je povedala Marija vidcem v Medjugorju: ne smemo obsojati, ampak pomagati graditi...

Na romanju na Kurešček pri Ljubljani, ki je postal naše slovensko Medjugorje, je lahko opaziti isto umirjenost svetega kraja kot v Medjugorju. Nič obsojanja in kritiziranja ter obupavanja. Sodelovanje navzočih pri maši je tako močno, da človeka prevzame zavest, da je na svetem kraju. Skoraj vedno je cerkev nabitopolna, kakor tudi prostor pred cerkvijo. Vse dokazuje in izpričuje globoko vero romarjev. Kurešček je za naš narod toliko bolj pomemben, ker je pot z avtobusom v Medjugorje precej ovirana ali celo onemogočena. Zadnja poročila iz Medjugorja govore tudi o razočaranju nad UPROFORjem, ki se je naselil v mirnem romarskem kraju ter s svojo navzočnostjo vojakov, tankov in bodeče žice le ovira cerkev ter romarsko dejavnost. Upokojeni splitski nadškof Franić, velik zagovornik medjugorskih dogodkov in sporočil, je nedavno v Avstriji izrazil razočaranje nad dejstvom, da hrvaške Cerkev doslej ni naredila kaj več pozitivnega za uradno priznanje. Njegovo mnenje je, da bi priznanje Marijinih opominov v Medjugorju že ustavilo vojno v Bosni in Hercegovini.

Zanimivo je tudi, da je celo v Anglikanski cerkvi čedalje več zanimanja za Marijina sporočila. Imajo celo svojo revijo z imenom "Darovan Tebi (Mariji)" Urednik, seveda anglikanske vere, je hudo zbolel in je bil že klinično mrtev. Doživel je prikazovanje, ki mu je zagotovilo ozdravljenje pod pogojem, da se posveti delu za združenje kristjanov ter se izroči Mariji. Zdaj imajo anglikanci skupno s katoličani tudi "Anglican Marian Movement". Ustanova je zrasla na osnovi Gobbijeve knjige "Naša Gospa govori svojim ljubljanim duhovnikom." Anglikanka Kathrina pa je izdala že

drugo obsežno knjigo "There are no divisions in Heaven" v kateri zelo lepo opisuje Marijina prikazovanja, z vso navdušenostjo širi Marijino češčenje, potuje z rožnim vencem po Avstraliji in obiskuje protestantske cerkve. Odlično branje. Knjiga je tudi literarno bogate vsebine, saj je prejela že več nagrad.

Kot drugod po svetu, ima tudi Avstralija več mesečnikov in revij, ki širijo medjugorska sporočila. Zelo dobra revija je "Medjugorje

Sentinel" (P.O.Box 746, Pennant Hills, NSW 2120).

Fr. Rene Laurentin, znani teolog, razlaga Marijina prikazovanja kot opomin in odgovor obenem na moralni propad človeštva.

Zato so Marijina sporočila za nas nujna. Naročajo pa nam: vero v Boga, zvestobo Bogu, molitev in zlasti redno spoved, reden post in premagovanje, mir v srcu in dnevno branje svetega pisma.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home

11 - 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 853 1054

NAŠI POKOJNI - Šele pred nekaj dnevi sem po Viktorju Javorniku zvedel za smrt rojakinje PAVLE MILOŠEVIČ r. Renko dne 13. decembra 1923 v vasi Slivje na Primorskem. V Avstraliji je bila dolgo vrsto let ter med nami znana kot kuharica. Umrli je v Freemasons Hospitalu v East Melbourne dne 18. februarja letos. Duhovnik iz stolnice sv. Patrika jo je pripravil z zakramenti na odhod v večnost. Pogrebna maša je bila v četrtek 24. februarja v cerkvi sv. Vincencija, Strathmore, pokopana pa je bila pokojnica na carltonskem pokopališču. Poleg hčerke Milene in sina Milenka ter treh vnukov zapušča v Melbourne še rodno sestro Erminijo por. Črnac, ki živi v Braybrook, tri sestre pa so še žive doma v Sloveniji.

Dne 19. aprila je v nesreči pod kolesi lokalnega vlaka na postaji Albion zaključil svoje mlado življenje ANTHONY FRANCIS ZITTERSCHLAGER iz St. Albansa. Je najmlajši od šestih otrok Marka Zitterschlagerja, ki je eden od zaupnikov našega Doma počitka m. Romane, in kati r. Herman. Pokojnik je bil rojen dne 25. oktobra 1967 v West Footscrayu ter je živel pri starših. Anthony si je izbral očetov poklic, lani

končal študije računovodstva ter začel delati na davčnem uradu. Imel pa je avtomobilsko nesrečo, ki mu je pustila stalne in resne posledice ter je bil od takrat v zdravniški oskrbi ter redno tudi na zdravljenih. Pogrebna maša je bila 23. aprila v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, nato je sledil pogreb na livadni del pokopališča Altona Memorial Park.

Dobili smo sporočilo, da so v melbournskem okraju Airport West, kjer je imel svoj dom, našli mrtvega rojaka JOŽEFA ZUPANČIČA. Med prijatelji je bil znan kot Pepi. Doma je bil iz Šmarja pri Kopru, kjer je bil rojen dne 24. decembra 1922. Oče je bil Jožef, mati pa Ana r. Sergas. Doma ima še brata Ernesta, tu pa le nekaj prijateljev in znancev, a preveč se Pepi ni družil. Umrli je zelo verjetno zadet od srčne kapi med 28. in 30. aprilom, a našli so ga šele nekaj dni kasneje. Pokopali smo ga v četrtek 12. maja na keilorsko pokopališče po pogrebni maši v naši cerkvi, kjer smo ob krsti na predvečer zmolili tudi rožni venec za pokoj njegove duše.

V nedeljo 8. maja je v Glenferrie Nursing Home v Hawthornu zaključil svoje zemsko potovanje JANEZ STAJNKO. Rojen je bil 6. maja 1910 v Gajšovcih na Štajerskem. Oče je bil Marko, mati pa Elizabeta r. Mar. Pekovske obrti se je izučil v Mariboru. V Avstralijo je prišel preko Avstrije proti koncu leta 1949 in bil najprej v Melbourne. V odsotnosti (by proxy) se je poročil z Marijo Legat, doma na Gorenjskem, a do cerkvenega zakona ni nikoli prišlo in zakon se je po nekaj letih razbil, kar je Janeza zagrenilo za vse življenje. Kot upokojenec se je odpravil v Queensland, ko pa je v Mislih bral o naši zidavi Doma počitka m. Romane, se je vrnil v Viktorijo. Živel je v Domu, dokler se ni njegovo zdravstveno stanje tako poslabšalo, da je moral v Dom onemoglih. Umrli je že po nekaj tednih. Ob krsti smo v naši cerkvi za pokoj njegove duše zmolili rožni venec, naslednji dan - v sredo 11. maja - pa smo po pogrebni maši Janezovo krsto

spremili na keilorsko pokopališče. Zadnji domek na zemlji je dobil med skupnimi grobovi naše narodne družine.

Naj bo vsem pokojnim lahka avstralska zemlja. Spominjajmo se jih v svojih molitvah. Sožalje vsem domačim tukaj in v rodni domovini!

+ **KRSTA** morem tokrat omeniti dva v Geelongu, med slovensko mašo pri Sveti Družini v Bellparku. To je bilo na nedeljo 8. maja.

Paris Nell (Helena) je ime prvorojenki mlade družine Srečka Jerneja **Kontelj** in Pauline Andrea r. Colenso, Bell Post Hill.

Justin Peter Stanko pa je novi član družine Petra **Savrona** in Marjance r. Kontelj, ki živi prav tako v Bell Post Hill.

Da sta družini v sorodstvu, je očitno po priimku Kontelj. Sami sta želeli krst med slovensko mašo in red sem ustregel. Prav je, da verniki od časa do časa dožive krst ter se spomnijo lastnega krsta, na katerega je spomin z leti morda že obledel in ga je vredno znova poživiti.

Iskrene čestitke staršem in botrom, pa seveda obema novokrščencema z željo, da bosta vse življenje tako dobra kristjana kot sta bila ob krstu.

+ **POROK** tokrat v naši cerkvi ni bilo, pač pa bi rad omenil tri poroke, ki so bile po drugih cerkvah velikega Melbournu:

Dne 9. aprila sta se v cerkvi Marije Pomočnice kristjanov v East Brunswicku poročila **Anna Logar** in **Vince Tralei**. Nevesta je zrasla v družini Jožeta in Ivanke Logar.

Naslednji dan, 10. aprila, sta si v St. John's

Church, Heidelberg, podala roke **Andreja Hojak** in **Phillip Davis**. Nevesta je hči Edvarda in Jelke Hojak.

Tretji par pa sta **Peter Tomažič** in **Mary Galgano**. Zakonsko zvestobo sta si obljubila 24. aprila v cerkvi sv. Pavla v Coburgu. Ženin je iz družine Franka in Ivanke Tomažič.

Vsem trem parom želimo stanovitnosti in obilo božjega blagoslova. Naj vse življenje ohranijo milosti, ki so jih prejeli z zakramentom svetega zakona!

+ Pojemo majniške pesmi o "krasnem maju" in o "žvrgolečih ptičkih" ter "pisanem cvetju"... V resnici je tak maj na severni polobli, v naši rodni Evropi. Mi pa imamo ravno v maju zaspane dneve, deževne in vetrovne, saj prihaja zimski čas. Veter nosi odpadlo listje, kar nas spominja na mesec november. Res prijetno je biti doma na toplem.

In vendar pojemo te šmarnične pesmi ne glede na zunanjo različnost meseca majnika. Saj smo Slovenci Marijini otroci, kjer koli že smo, ne le v deželi pod Triglavom, kjer smo preživljali cvetoče majnike svoje mladosti. In ta zavest je nekaj vredna.

Žal šmarnična pobožnost ni med našimi izseljenci tisto, kar je bila in je še doma. Razumem razdalje od cerkve, zato tudi ne napovedujemo vsakodnevnih šmarnic. A tistikrat enkrat na teden bi pa le lahko privabile več rojakov, vsaj iz bližine cerkve, če hočemo ostati Marijini otroci. Za marsikoga so večerni televizijski sporedi evangelij, kateremu se mora vse drugo umakniti...



Tudi mini-bus Doma počitka m. Romane s pripisom "Slovenian Hostel for the Aged" oznanja slovensko ime ...

+ Naš DOM POČITKA m. ROMANE lepo napreduje in delo gre uglajeno svojo pot. Začetne težave so za nami, hvala Bogu. Tako vladne kot zdravstvene oblasti so z Domom in njegovim oskrbovanjem zadovoljne - želimo čim več zadovoljstva tudi med ljudmi, ki živijo v Domu, in med uslužbenci.

Najnovejša pridobitev Doma počitka je mini-avtobus, iz druge roke sicer, a zelo dobro ohranjen. Služil bo vsestransko ljudem, ki v Domu živijo, zlasti v rekreacijske namene. Njegova prva vožnja pa je bila na keilorsko pokopališče - peljal je ljudi na pogreb bivšega člana družine Doma m. Romane, pokojnega Janeza Stajnika. S tem je začel služiti Domu, upam pa vseeno, da bodo pogrebi izjema.

+ V začetku tega leta smo po dveh neuspelih sestankih za izbiro novega vodstva našega Društva sv. Eme, ki skrbi za postrežbo v cerkveni dvorani, ostali brez novega odbora. Kljub temu nismo ostali brez mnogih pridnih rok, ki so priskočile na pomoč, kadar smo imeli v dvorani prireditve. Naj se zahvalim Plesničarjevi Tončki, ki je vodila dvoransko kuhinjo tudi po poteku svoje predsedniške dobe in enako ostalim, ki ste pomagale, zlasti pri pripravljanju kosil za upokojence in postrežbi enkrat na mesec.

Da pa bo delo potekalo bolj načrtno in uglajeno, smo oživel Društvo sv. Eme s tem, da je bilo imenovano novo vodstvo: predsednica je Olga Bogovič, podpredsednici Marta Krenoš in Francka Anžin, blagajničarka Zora Durut, svetovalka pa bivša večletna predsednica Rozi Lončar.

Novemu vodstvu skrbi za kuhinjo in postrežbo v dvorani želimo obilo božjega blagoslova pri delu za našo skupnost. Ostale gospodinje pa naprošamo, naj vodstvu rade priskočijo na pomoč. Vsi vemo, da se s skupnimi močmi da narediti veliko lepega za Boga in bližnjega, končno pa tudi zase - saj je srčno zadovoljstvo prav v tem, da se nesebično žrtvujemo za druge.

+ MATERINSKA PROSLAVA na prvo majsko nedeljo je bila preprosta, a prijetno domača. Kot že običajno, je imela dva dela: odrske nastope mladine in domačo zakusko. Zahvaljujemo se vsem, ki so nastopili, kakor tudi vsem, ki so sodelovali pri pripravi zakuske. Pridne gospodinje so zopet prinesle obilo kuhinjskih dobrot, da je bilo za vse pristotne dovolj. Žal so letos pozabili na torto, ki jo je že več let zapovrstjo naredil Ivan Mejač ter navadno tudi sam lictiral. No, pa drugič! Mejač je obljubil že zdaj, da bo torto pripravil za Očetovsko proslavo na prvo nedeljo v septembru.

Misli, maj 1994

+ Prostovoljni prispevki pri vratih so ob Materinski proslavi prinesli vsoto \$224.10, za kar vsem darovalcem iskren Bog povrni! Tokrat smo nabirko namenili v sklad za novi štedilnik v kuhinji Baragovega doma. Stari nam je služil od pričetka hostela leta 1960, pa še takrat smo ga dobili iz druge roke. Za vsakdanjo uporabo ene osebe, ki pozna njegove muhe, mu ni kaj reči. Kadar pa se kuha za dvorano in so različne kuharice, so težave, ker uhaja plin, ogenj v peči pa ugašuje, kar je že nekajkrat povzročilo pravo eksplozijo. Zato je bil nasvet strokovnjaka, naj nabavimo novi štedilnik. Gledamo za kakega iz druge roke, če bo kaj primernega za našo uporabo.

+ Na prvo junijsko nedeljo, 5. junija, je praznik Rešnjega Telesa in Krvi. Ob lepem vremenu bomo z deseto mašo združili procesijo z Najsvetejšim okrog cerkve, na vrhu stopnišča pred glavnim vhodom pa bo blagoslov. Pridite v čim večjem številu, da bo slovesnost lepša in za našo skupnost pomembnejša. Posebej vabljen narodne noše, ki tako poživijo sleherno našo slovesnost. Starši, pripeljte otroke, da bodo trosili cvetje pred Najsvetejšim! Košarice s cvetjem bodo dobili tukaj.

+ V Geelongu je redna slovenska maša vsako drugo nedeljo v mesecu ob 11.30 v cerkvi sv. Družine v Bellparku. V juniju torej 12. junija.

Isto nedeljo je vselej maša tudi v St. Albansu in sicer ob petih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega.

Na četrto nedeljo v mesecu je izmenoma slovenska maša v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi (tu začne v januarju) in pa v cerkvi Srca Jezusovega v Morwellu (začne s februarjem, torej bo maša 26. junija), na obeh krajih ob sedmih zvečer.

+ Članek, ki sem ga objavil v Mislih lansko leto za srebrni jubilej naše melbournske slovenske cerkve, je objavila v Ameriki tudi clevelandska "Ameriška domovina". Bil sem prijetno presenečen, ko sem to videl. Znak, da tamkajšnje rojake zanima naše življenje in delovanje tu pod Južnim križem. Prav take težke začetke smo imeli, kot oni tam. Le da so oni svoje delo ohranili tretji in četrti generaciji, za nas pa se bojim, da bo v največ primerih že prva tu rojena tudi - zadnja. Bog daj, da se motim! Kaj pa vi pravite?

Učenje slovenskega jezika med nami zamira. Še imamo šole, a žal manjka učencev. Neodpušljiv greh staršev, ki jim bo kasneje žal, zdaj pa se premalo zavedajo ugodnih prilik učenja slovenskega jezika za svoje otroke.

P. BAZILIJ



IZPOD TRIGLAVA

PROTIKORUPCIJSKO ZBOROVANJE je pripravila slovenska parlamentarna opozicija v soboto 9. marca na ljubljanskem Kongresnem trgu. Udeležilo se ga je nad deset tisoč ljudi. Od šestnajstih govornikov je bil zadnji in najuspešnejši odstavljani obrambni minister Janez Janša. Z največjim odobravanjem je bila sprejeta glavna zahteva vseh govornikov po predčasnih volitvah. Sedanji slovenski parlament ni pravilna slika politične razporeditve med volilci. Janša je zahteval tudi ustanovitev množičnega antikorupcijskega gibanja, ki je nujno potrebno zaradi zadnjih ekonomskih afer, ki pretresajo skupnost in pri kateri imajo prste vmes tudi visoki politični funkcionarji.

SLOVENIJA V SVETU, katoliško izseljensko društvo Slovencev, ki ima svoj sedež v Ljubljani (Poljanska 2), bo priredilo letos prvič svoj **Tabor Slovencev po svetu**. Bo 18. junija v Škofovih zavodih v Sentvidu nad Ljubljano. Tudi avstralski Slovenci, ki boste takrat doma, ste vabljeni k udeležbi.

SREČANJE V MOJI DEŽELI, prireditve Izseljenske matice, bo pa letos v Postojni. Začelo se bo 2. julija z dopoldansko mašo v Postojnski jami. Po poročilu bo pri tej maši tudi poroka avstralskega para: nevesta je Slovenka, ženin pa irskega rodu. Žal ne morem postreči z imeni, niti z imenom kraja, od kod v Avstraliji bo par prišel.

OB RAZSTAVI Plečnikovih kelihov in izdaji knjige o Plečnikovih sakralnih delih se marsikdo čudi, kaj vse je mož ustvaril poleg idej in načrtov velikih gradbenih projektov. Razstava z naslovom "Sakralno posodje slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika" naj bi še letos ali spomladi prihodnjega

leta začela pot v svet: najprej v Vatikanu, nato na Dunaju, potem v Pragi, za katero je zelo navdušen češki predsednik Václav Havel. Zanimanje za razstavo kažejo tudi druga evropska mesta kot so Berlin, Stockholm, London in Pariz, pa tudi ZDA.

POGLAVAR makedonske pravoslavne Cerkve, ohridski in makedonski metropolit Mihail, je obiskal ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštarja. Oba sta poudarila dobre odnose med makedonsko pravoslavno in slovensko katoliško Cerkvijo. Govorila sta tudi o položaju makedonskih pravoslavnih vernikov, ki živijo v Sloveniji, in o problemu prostora, kjer bi lahko opravljali svoje pravoslavno bogoslužje.

Metropolit Mihail je nadškofa Šuštarja povabil, naj obišče Makedonijo.

ALJAŽ PEGAN, ki je pred tedni na svetovnem prvenstvu v Brisbanu, Qld., osvojil šesto mesto na drogu, se je pred dnevi ponovno izkazal na istem športnem orodju na turnirju za veliko nagrado Italije. Tekmovanja so se udeležili najboljši atleti sveta. Aljaž Pegan je osvojil prvo mesto na drogu in dosegel z 9,8 točkami izmed vseh nastopajočih drugo najboljšo oceno.

Tudi s športno dejavnostjo širimo ime naše mlade države po vseh koncih sveta.

ODLIČJE SV. CIRILA IN METODA, najvišje odlikovanje Cerkve na Slovenskem, je prejel **Msgr. Franc Bole**, v zahvalo za svoje mnogoštevilne dejavnosti, zlasti na področju slovenskega tiska in slovenske Karitas. Iz farnega Ognjišča župnij Postojna in Koper je v teh desetletjih po njegovih zaslugi zrastel najbolj bran mesečnik na Slovenskem: Ognjišče je leta 1980 doseglo najvišjo naklado 104.000 izvodov, zdaj pa se je ustalilo pri 94.000, kar je še vedno svojevrsten slovenski rekord. V založbi Ognjišča je izšlo 190 knjižnih izdaj ter več audio in video kaset. Poslanstvo Ognjišča je bila vsa leta tudi karitativna dejavnost, skrb za bolne in invalide. Lansko romanje bolnikov in invalidov na Brezje je praznovalo že srebrni

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V CASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

jubilej. Msgr. Bole je bil prvi narodni ravnatelj Karitas in je to delo opravljal vse do lanskega leta. V novejšem času pa se je lotil še večjega projekta kot je tisk: radia in televizije Ognjišče.

Vrednemu prejemniku najvišjega odličja slovenske Cerkve iskrene čestitke tudi od rojakov v daljni Avstraliji.

PRIMORSKA POJE je vsakoletna pevska revija naše Primorske, ki so jo pričeli pred petindvajsetimi leti, prvič v koncertni dvorani Postojnske jame leta 1989. Prav tam so jo izvajali tudi letos dne 20. marca. Tokrat je sodelovalo 116 pevskih skupin, od kvintetov do mešanih zborov, tudi iz našega primorskega zamejstva. Ta največja primorska zborovska prireditev privabi pevce in poslušalce od blizu in daleč.

REVILJA CERKVENIH ZBOROV, letos že peta po številu, pa je na soboto in nedeljo 7. in 8. maja privabila k božjepotnemu svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani cerkvene zборе iz vseh koncev Slovenije, od Prekmurja pa do našega zamejstva na italijanski strani. Letos je sodelovalo 650 pevcev in v dveh dneh se je zvrstilo 42 cerkvenih zborovskih pesmi.

Revijo je prvi dan odprl ljubljanski nadškof dr. Šuštar, drugi dan pa državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj. Ta pevska srečanja niso le pobuda za dobro zborovsko petje, temveč hkrati tudi priložnost, da se pevci med seboj spoznavajo. Pri tej reviji ni bilo nikakih tekmovalnih napetosti, pa vednar je vsak zbor pokazal visoko stopnjo dovršenega, ubranega in lepega petja.

ENA RIBIŠKA, a resnična: Član ribiške družine iz Tolmina je v jezeru na Mostu na Soči ujel skoraj meter dolgo soško postrv - največjo, kar so jih na tem območju ujeli v zadnjih desetih letih. Tehtala je dvanajst kilogramov, stara pa je bila, kot so ugotovili, okrog trinajst let.

Ribiči sklepajo, da je v jezeru na Mostu na Soči še nekaj takih postrvi velikank.

STAROSTA slovenskih duhovnikov je dr. Anton Čepon, bivši profesor v Škofovih zavodih. Dne 8. maja je dopolnil 99 let in stopil v stoto leto. Večer življenja preživlja v Duhovniškem domu na Lepi poti v Ljubljani.

V ZNAMENJU LOŽE je knjiga o slovenskem prostozidarstvu, ki je že dotiskana: napisal jo je Andrej Dvoršak, založile pa Slovenske novice. Avtor in založba se ponašata s tem, da je to prva

prepovedana knjiga v novi državi. Knjiga ne sme v promet, ker se je nekdo pritožil in tako izzval sodiščni odlok, da se "prepoveduje v tisku objavljane in razširjanje imena, priimka, slike ter drugih osebnih podatkov tožnika".

MALO SE SLIŠI o našem zamejstvu na Madžarskem. V Porabju je naše največje naselje Gornji Senik, ki ima približno 800 prebivalcev. Monošter je sicer večji, ni pa večinsko slovenski, vendar hodi tja na delo zelo veliko Slovencev. Gornji Senik ima osemletko s peturnim poučevanjem slovenskega jezika. V slovenskem jeziku izhaja za Porabske Slovence tudi štirinajstdnevnik, ki ga tiskajo v Murski Soboti.

Letos v marcu je v Gornjem Seniku gostovala igralska skupina kulturno-prosvetnega društva Ivan Cankar iz Šentjošta. V letošnji sezoni se predstavlja s komedijo Namišljeni bolnik in pa veseloigro Kekec. Njen obisk Porabja je sponzoriralo društvo Slovenija v svetu in nekaj drugih manjših sponzorjev.

CEST ima Republika Slovenija malo manj kot pet tisoč kilometrov. Tu so vštete avtoceste, magistralne in regionalne. Od zadnjih je 500 kilometrov asfaltiranih. Promet na njih je narasel od 15 do 20 odstotkov in se približuje ravni, kakršno je dosegel pred osamosvojitvijo.

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJ

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKE TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

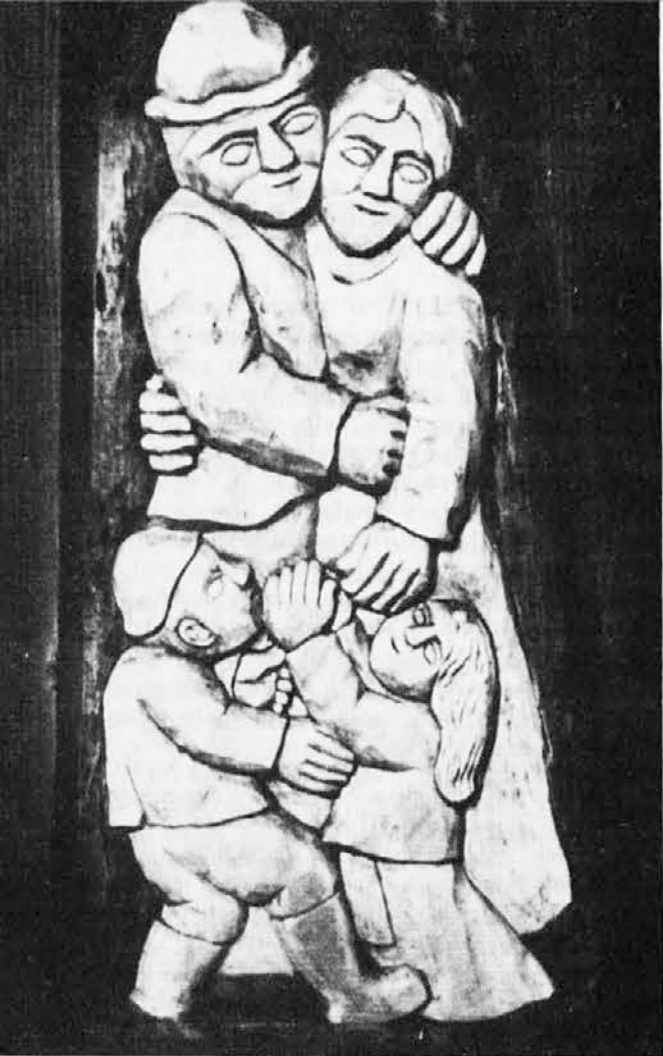
Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.



Družina — delo kmeta-kiparja Franceta Tavčarja iz vasi Suše pri Gorenji vasi

V družini se vse začne

TAKO poje refren iz himne *Family*, ki so ga napisali v Ameriki ob mednarodnem letu družine in jo je na Slovenskem kongresu o družini v Stični zapela Sečnikova družina.

Vsi, ki globoko v sebi nosijo ljubezen in skrb za družino, so svoj čas in izkušnje darovali za to, da bi bile naše družine bolj zdrave in srečne.

Stiški samostan, že več kot 800 let kraj zbranosti in molitve, je bil idealno okolje za razmišljanje in delo.

Dopoldanska predavanja strokovnjakov in zakoncev so govorila o temeljnih človeških in krščanskih vrednotah, o zakramentu zakona, o pripravah mladih na zakon in družinsko življenje, o skupni rasti zakoncev in odgovornem starševstvu, o naravnem urejanju rojstev, o družini in naši družbi, pa o vlogi Cerkve pri delu za družino in vzgojo mladih za zakon in še o čem. Dopolnile so jih

Za zdravo in srečno družino

Slovenski kongres o družini v mednarodnem letu družine

živahne razprave, ki jih je prekinil čas za kosilo, oddih, medsebojno spoznavanje in prijeten pogovor.

Popoldne so bile delavnice. Kar devetnajst v dveh dneh. Čeprav se je vsak udeleženec lahko udeležil štirih, je bilo to dosti premalo. Teme so bile zelo zanimive (župnijsko delo za mlade in za družine, duhovne vaje in gibanja, priprava na zakon, zakonska občestva, pomoč družinam v stiski, družinska zakonodaja...).

Ragovorili smo se, ideje so se iskrale in časa je bilo vselej premalo. Večeri so minili s pevsko družino Sečnik in v molitvi za družino.

V nedeljo popoldne smo se preselili na Teološko fakulteto in spregovorili o mestu družine v Cerkvi na Slovenskem, o uskladitvi družine in poklica ter predvsem o tem, česa si poročeni še želijo v Cerkvi na Slovenskem. Naj strnem nekaj misli iz teh dni.

Zakon je posebno poslanstvo, ki ga je treba vzeti zelo resno. Zato se je nanj treba temeljito pripraviti. Mladi morajo skozi prijateljstvo zoreti za ljubezen. Vendar jim mora nekdo pokazati pot, jih navdušiti. V svoji družini morajo najti pogum za izražanje, odgovorno izkušnjo prijateljstva in pogoje za rast. Ni mogoče iti mimo iskrenega in odkritega pogovora. Tudi spolna vzgoja mora biti enakovreden in neprisljen del odnosa med otroki in starši.

Dogaja se, da otroci dobijo veliko znanja o anatomiji, malo ali nič pa o duhovnosti. Predvsem pa iščimo v sebi in svojih otrocih talente, ne pa slabih lastnosti.

Mnogi otroci danes ne vedo, kakšen je zdrav zakon. Zato jih je treba o tem poučiti v župniji. Pa ne šele pred poroko, ampak dosti prej, ko otrok začne odraščati. Zakon je edini zakrament, ki si ga podelita zakonca sama, cerkveni zastopnik je pa priča pred Bogom. Mlade je treba opozoriti na vse, kar se jim bo verjetno v zakonu dogodilo, predvsem pa jim je treba povedati, da je lepo biti poročen.

Na zakon naj se pripravljajo v zavesti božje bližine. Povedati jim moramo, da je ljubezen božji izum kot dar človeku. Da je nedolžnost vrednota, ki je ne gre poklanjati kar mimogrede. Nekatera darila so enkratna in za vedno. Biti moraš popolnoma svoboden, ko se odločaš za zakon. Človekovo svobodo je treba jemati resno, ker na njej vse sloni.

Zakonca imata za svojega sopotnika Kristusa. Trpečega in Vstalega. Morda se tega zakonci

premalo zavedamo.

V pripravi na zakon, pa tudi kasneje v zakonu, je zelo pomemben pogovor. To nas dela ljudi in rešuje prenekatere probleme.

Današnja družba mladim ponuja pornografijo, alkohol in mamila. Če nočemo, da bi segali po vsem tem, jim dajmo prave vrednote.

Skozi izkušnje strokovnjakov in zakonskih parov se je prepletala misel naših škofov o veliki odgovornosti in skrbi za družino. "Kot vi potrebujete dobre duhovnike, mi škofje potrebujemo dobre zakonce." Kdor je rešil eno družino, je rešil svet. Znova moramo odkriti in utrditi temelje zdravega družinskega življenja. Družina naj bo oaza ljubezni na zemlji. Ta kongres pa naj bo lepa jutranja zarja, ki nam obeta boljši dan!

MARINKA ŽUMER

Skrb za družino

MORDA na malokaterem področju doživljamo, kako velikega pomena sta medsebojna pomoč in sodelovanje, kakor pri skrbi za družino. Naj se na tem mestu uradno in javno zahvalim vsem, ki kakor koli pomagajo, bodisi v pripravi na družino ali v skrbi za družino, pa naj bo to v dušnem pastirstvu, na socialnem področju, v prizadevanju za ureditev družinskega življenja, v raznih posvetovalnicah, kakor vsem, ki s predavanji in spisi, knjižicami in na druge načine prispevajo k boljšemu spoznanju družinskih vrednot, k novi vzgoji in globoki duhovni ter moralni prenovi.

Kot kristjani se vedno zavedamo, da je molitev in prošnja za božjo pomoč pri delu za družino temeljnega pomena. To naj bi bila molitev za družino, a predvsem tudi molitev v družini in skupaj z družino. Če še tu in tam slišimo, kakšna je bila včasih družinska molitev, moramo ugotoviti, da je to skoraj domala izginilo. Vendar naj bi bilo leto družine močna spodbuda, da bi se obnovila, poglobila in še bolj zaživela molitev za družino, v družini in z družino.

Zdravje družine je odvisno od oseb, ki družino sestavljajo. Zato je treba vedno znova poudarjati skrb za telesno, duhovno in moralno zdravje vseh v družini. Kjer se srečam z mladimi in me vprašajo, kaj bi jim najbolj naročil za njihovo življenje, je navadno moj prvi odgovor: Skrbite za zdravje, za telesno zdravje, saj toliko mladih z neodgovornim

življenjem uničuje svoje telesno zdravje in svoje duševne sposobnosti. A skrbite tudi za osebno duhovno zdravje, za kulturno, moralno in versko zdravje!

Za vse to pa je potrebna svobodna odločitev. Marsikje mladi, žal, nimajo moči, da bi se ustavljali vplivom od zunaj. Tokovi jih potegnejo s seboj in pridejo v tako nevarnost, da naravnost obupujejo sami nad seboj, še bolj pa obupujejo starši nad njimi.

NADŠKOF ŠUŠTAR

Naj nekdo zakriči!

UPAJMO sami sebi povedati: tudi naša slovenska družba je bolna! Smrtno nevarno bolna: če javno pišemo, da imamo na leto recimo 10.000 otrok premalo, da bi si zagotovili preprosto reprodukcijo, če naši strokovnjaki razpravljajo, ali bomo izpuhteli z zemeljske oble v 21. stoletju ali pa že kar v 20., je to alarmantna situacija. Naj nekdo zakriči, je zapisal Janez Janžekovič že pred desetletji. Medtem se je položaj drastično poslabšal, zato moramo kričati vsi, na ves glas, da prodre tudi skozi ušesa, ki jih je zamašil egocentrični liberalizem.

Pred leti nam je nerazumna industrializacija začela zastrupljati okolje, dušilo nas je. Ekološko gibanje je bila zdrava reakcija naše družbe in še kar uspešna.

Kaj pa ekologija duha: zastrupljanje naše mladine, uničenje naše sposobnosti za ljubezen, uživaštvo kot edina vsebina življenja? Razglašanje tudi najbolj protinaravnih oblik kot enakovrednih zdravi, odgovorni, osebnost gradeči ljubezni, ki je hkrati služenje naši skupnosti v njenem osnovnem pričakovanju novih življenj?

Duhovna ekologija je živec našega obstoja. Sanacija družine je prva naloga, neskončno pomembnejša od sanacije bančništva, gospodarstva, športa... Vse to je seveda potrebno, toda brez etične sanacije bo vsaka druga sanacija vlivanje vode v sod brez dna.

Etična sanacija pa je najprej sanacija družine: družina je temelj družbe. To se ne tiče le neke stranke, neke cerkve, neke amaterske zadeve. To je nadpolitična, nacionalna naloga. To je bistven del našega nacionalnega programa. Naloga, od kateri se rešuje naš biti ali ne biti.

Ob tem se moramo vsi srečati in se povezati. Naj bo ta kongres močna spodbuda v pravo smer in če ne ob pravem, vsaj v zadnjem času.

MIHA ŽUŽEK



SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

Slovenski misijon v Adelaidi je zadnji čas zabeležil tri smrtne primere med našimi rojaki Južne Avstralije.

Dne 1. marca letos je v bolnišnici adelajdskega okraja Modbury zaključil svojo zemsko pot JULIJAN LAVRENČIČ in bil pokopan 5. marca. Pokojnik je bil rojen 8. januarja 1938 v kraju Logje pri Kobaridu. Bil je najmlajši od osmih otrok družine Karla Lavrenčiča in Amalije r. Terlikar. Oče je emigriral s hčerko Ljudmilo v Avstralijo leta 1949, Julijan pa je prišel za njima leta 1955 z mamo in sestro Elko, zdaj obe že pokojni kakor tudi oče. Poročil se je v marcu 1967 v cerkvi sv. Rožnega venca, Prospect, z Evo Marijo Burjan, rojeno v Avstriji. Z njo žalujeta za njim tudi sinova Karel ter Mihael.

IVAN ŠAINA je umrl dne 20. marca v Gallipoli House v Adelaidi. Rojen je bil 23. junija 1938 v Podbežah, župnija Hrušica, v družini Jožefa in Jožefe r. Vatovec. V Avstralijo je prišel k sorodnikom kot mladoletnik in se v septembru 1964 v cerkvi Srca Jezusovega v Hindmarshu poročil z Mary Frances Persolja, rojeno v Gorici. Rodila se jima je hčerka Tatjana. Žal zakon ni obstal. Grob je dobil pokojnik na pokopališču Centennial Park dne 23. marca.

Isti dan smrti kot pokojni Ivan ima vsaj uradno tudi rojak IGNAC MERC, ki je živel sam v adelajdskem okraju Taperoo in so ga našli mrtvega na njegovem domu šele po daljšem času. Pokojnik je bil doma v kraju Vosek, župnija Sv. Marjeta ob Pesnici na Štajerskem, kjer je bil rojen 20. julija 1928. V Avstralijo je prišel preko begunskih taborišč dne 20. maja 1957. Pogreb je bil šele 10. maja, ko so njegovi zemski ostanki dobili zadnji domek na zemlji, grob na pokopališču v Enfieldu.

Vsem trem pokojnim rojakom naj bo lahka avstralska zemlja. Spominjajmo se jih v svojih molitvah.

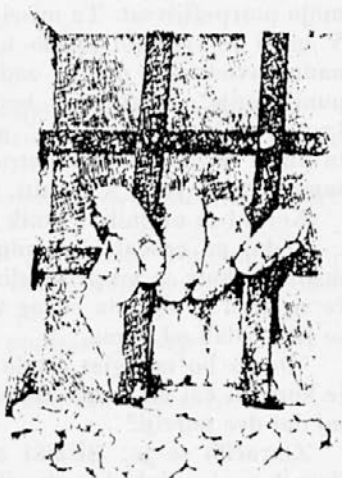
Samo to sem mogel na hitro napisati pred odhodom v Evropo 12. maja. V moji odsotnosti me bosta izmenoma nadomestovala p. Tone iz Melbourne in p. Valerijan iz Sydneja.

P. JANEZ



Slovenska razstava v adelajdskem Emigrantskem muzeju bo po treh mesecih v juniju zaključena, v spomin nanjo in slovenske priseljence Južne Avstralije pa bo ostala plošča, ki jo je ob otvoritvi razstave – dne 6. marca letos – blagoslovil adelajdski nadškof Leonard Faulkner.

MOJE CELICE



(NOVO LETO 1950)

Približal se je 15. januar, dan delitve paketov. Še sem gojil upanje, da so domači prejeli mojo dopisnico.

Verjetno nisem ne prej ne pozneje tako nestrpnno pričakoval paketa kot v tistih dneh.

Paznik Povž je rožljaj s ključi po "ladji", odpiral vrata in klical posameznike v dežurno sobo. Skozi špranjo sem kukal na drugo stran, kjer so se odpirala vrata. Videl sem neznane obraze. Na njih pa je žarelo zadovoljstvo in sreča. Čutili so, da je s paketom prišlo v celico vsaj košček domače hiše.

Vsak predmet, ki so ga poslali domači, je prinesel nekaj ljubezni, pa četudi le skorjica prepečenca.

Paznik se je preselil na našo stran. Vrata so se odpirala in mimo moje celice so hiteli koraki. Nepremično sem stal pri špranji. Srce mi je močno utripalo.

"Danes bom pa tudi jaz na vrsti," sem si šepetal.

Povž je odprl sosednjo celico.

Zapustil sem špranjo in čakal, da zaškrta ključ v mojih vratih. Iskal sem opravičilo, ker nisem imel škatle.

Sosed je prinesel paket in vrata so se zaprla.

"Zdaj! Zdaj!" sem tihčno ponavljal. Srce je razbijalo.

Paznik je šel mimo moje celice. Ni se ustavil. Ni odprl, ni me poklical.

"Kako to? Saj ni mogoče! Zmotil se je. Gotovo je tudi moj paket v dežurni sobi. Saj sem pisal domov! Ni mogoče, da bi domači pozabili name!" sem skoraj na glas ponavljal.

Hotel sem udariti po vratih in ga poklicati.

"Zakaj mi ne izročite paketa? Zakaj me mučite? Lačen sem!" bi mu rekel.

Premagal sem se. Šlo mi je na jok. Ali so res pozabili name?

Nemirno sem stopal po celici od okna do vrat in nazaj. Sam sebi nisem mogel verjeti. Razočaranje je nekaj strašnega.

Pomiril sem se, ko sem razmislil, da je tudi to načrtno. Štef se je še enkrat poigral z mano. Postal sem igračka. Igračka v rokah božjih. Bog se je poslužil teh ljudi, da me prerešeta, da preizkusi

NAŠE NABIRKE

TISKOVNI SKLAD
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$250.— Niko Krajc; \$50.— Evgen Brajdot; \$40.— Janez Rotar; \$29.— Ana Toplak; \$20.— Jožef Štemberger, Marija Gorjan, Stana Lovkovič, Dragica Babič; \$15.— Marija Paunič, Katie Dodig; \$10.— Albin Gec, Suzanne Matak, Franc Žele, Danilo Kresevič, Silva Jereb, Marija Kosi, Stanislav Maria Kolar, Marijo Bembič, Vekoslav Rutar, Štefan Plej, Karolina Pečnik, Marta Aberšek, Darko Stanič, Anne Pančur, Rajko Vidmar; \$5.— Danica Bizjak, Pavla Bisak, Drago Logonder, Albert Logar, Franc Gril, Angela Lečnik, Maria Piotrowski, Ana Marija Mršnik, Ivan Damiš, Vinko Jager; \$4.— Andrea Bosa; \$2.— Stanko Schafer.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$200.— L. & M. Martin (p. Hugonu); \$60.— L. Jug; \$50.— J. & A. Topolovec (za uboge); \$20.— Anton Kristan z družino (za lacne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$50.— N. N. (Geelong); \$20.— Družina J. Gosak; \$10.— Marija Kosi.

ZA OBNOVO
ROMARSKEGA DOMA
NA SVETI GORI:
\$300.— Terza in Milka Zanier.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!





vabi vse rojake, ki bodo v mesecu juniju na obisku v domovini, na

**PRVI TABOR
SLOVENCEV PO SVETU,**

ki bo v soboto, 18. junija 1994
v Škofovih zavodih,

Šentvid, Ljubljana

Namen srečanja je medsebojno povezovanje Slovencev po svetu, predstavitev njihovega delovanja in problematike slovenskih organizacij in društev v tujini ter utrjevanje stikov z matično domovino.

Pričakujemo Vas na srečanju, ki pomeni korak naprej v prizadevanju za slovenstvo in reševanje izseljenške problematike.

SPORED bo sledeči:

10.00 odprtje

— Pozdravni nagovor

— Predstavitev organiziranosti in delovanja Slovencev po svetu (predstavniki slovenskih organizacij in društev)

— pogovor

12.30 odmor

— kosilo ob prijetni glasbi

13.30 — 15.30 informativne mize o izseljenški problematiki (državljanstvo, denacionalizacija, šolstvo in drugo...)

15.30 okrogla miza s predstavniki Republike Slovenije in slovenskih izseljencev

18.00 slovesna sveta maša z ljubljanskim nadškofom in metropoli-tom dr. Alojzijem Šuštarjem

19.30 kulturni program, pri katerem sodelujeta tudi vokalna skupina Ave in plesna skupina Sava iz Kranja.

Lep pozdrav in nasvidenje!

BOŠTJAN KOČMUR, dipl. oec.
predsednik

mojo potrpežljivost. Ta misel me je pomirjala, drugače bi vzrožil. V meni je vrelo in kipelo kot vulkan pred izbruhom. Le neka nadnaravna sila me je zadrževala. Mesec za mesecem samo poniževanje! Kristusova beseda: "Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen," mi je vlivala pogum. Še hujša borba in hujša revolucija je v notranjosti človeka, ko kroti in zadržuje samega sebe. Laže je planiti, vzkipeti in zrogoviliti!

Koraki so utihnili. Paznik je razdelil vse pakete.

"Zdaj po celicah pregledujejo, odvijajo in pokušajo," sem si mislil. Nehote so mi prišle slin v usta. Težko je misliti na drugo, če si lačen in veš, da okrog tebe tolažijo želodce z dobrotami, ki so jih poslali od doma.

"Danes bo mnogim ostala večerja," sem premleval, "Na vrsti je koruzni čaj ali redek močnik. Bogve, se me bo Povž usmilil in mi dal dve porciji?"

Zmračilo se je. Hišniki so postavljali skodelice pred celice. Paznik pa je odpiral vrata. Skozi špranjo sem videl, da so mnogi odklonili. Prišel je do mene.

"Večerja!" je rekel

Preden sem skočil k skodelici, sem se ustavil pred njim.

"Gospod paznik," sem rekel, "ali moj paket še ni prišel?"

Debelo me je pogledal.

"Saj veste, da bi ga jaz ne pojedel! Verjetno vam ga niso poslali."

"Pisal sem, naj mi pošljejo," sem ugovarjal.

"Vam ne morem pomagati," je zmajal z glavo.

"Pobral sem skodelico. Že je hotel zapreti, pa se je verjetno spomnil, da sem lačen.

"Ali hočete še eno porcijo?" je vprašal.

"Prosim," sem mu veselo odnil.

Prinesel mi jo je.

"Ali bi še?" se je nasmehnil.

"Bi!" sem prikimal.

Dobil sem tri porcije. Z lahkoto sem jih pospravil. Čutil sem, da sem si želodec napolnil, lakote pa nisem utešil. Bil sem sestradan. Tudi pozneje, ko sem začel redno dobivati pakete, sem bil vedno lačen. Minili so tedni in meseci, preden sem dobil občutek, da sem sit.

Paznik Povž je večkrat pokazal dobro srce. Razumel je šalo in se tudi sam včasih pošalil. Nekateri se niso ponižali, da bi spregovorili z jetnikom. Če je bil dobre volje, smo se mu od srca nasmejali. Zlasti pri delitvi paketov. Navadno je hišnik zapisoval, kaj je kdo dobil. Nekoč je Povž delil pakete. S zapisoval, kaj je kdo dobil. Nekoč je Povž delil pakete. S škarpami je prerezal vrvice in ovoj, odprl škatlo in zagrabil z obema rokama.

"Pišite!" je rekel hišniku. "Gnilo sadje!" In je kozarec izročil jetniku, čeprav je vedel, kaj je v njem.

Taki prizori so prinesli v marsikatero celico vedrino. Zato smo ga tudi radi ubogali.

V ponedeljek, 16. januarja, se je spet pojavil Štef. Ves nasmejan je stopil v celico.

"No, ste dobili paket?" je vprašal prav nedolžno.

Kri mi je planila v obraz. Čutil sem, da mi je v očeh zagorel

ogenj. Najraje bi mu prisolil klofuto.

"Ne smeš!" mi je nekaj reklo.

Ustnice so mi zatrepetale.

"Gospod pomočnik, zakaj se norčujete!" sem mu rekel.

"Kaj? Kako?" je navidezno zmedeno vpraševal. "Ali res niste dobili paketa?"

"Kdo naj mi ga pošlje, če niste oddali dopisnice na pošto?" sem mu očital.

"Ne vem. Bom vprašal. Morda je nastala pomota," se je hinavsko opravičeval. "Dobili boste drugo dopisnico, ki pojde še danes naprej."

Približal se je mizici in pregledal popisane papirje.

"Ste končali?" je vprašal.

"Napisal sem, kar se spominjam," sem mu odgovoril.

"Ali znate tipkati?"

"Znam," sem rekel.

"Dobili boste stroj in boste prepisali."

Samica se bo torej nadaljevala, sem si mislil.

Prinesli so mi dopisnico. Ponovno sem prosil domače, naj mi pošljejo perilo in hrano. Dopisnica je končno romala domov.

Dne 20. januarja sem dobil paket s perilom. Po dolgem času sem se preoblekel. Čudno se mi je zdelo, ker v paketu ni bilo nič hrane. Verjetno niso imeli pripravljeno. Morda pride kasneje. Čez štiri dni je res prišlo. Prav na god sv. Timoteja. Vsako leto se spomnim tega dne.

Zvečer me je paznik poklical in me po stopnicah peljal na upravo. Sam pomočnik Štef mi je hotel pokazati svoje "velikodušno srce". K njemu so morali nesti moj paket, da mi ga je slovesno izročil, kot bi mi poklonil velik dar. Morda se v svoji oholosti ni niti zavedal, da mi je vse dotlej kratil pravice, ki so mi pripadale kot vsem jetnikom. Po zakonu bi mi bil moral tudi že davno povedati, da sem pomiloščen. Moral bi imeti vsak mesec obisk, vsakih štirinajst dni bi smel pisati domov in dobiti paket. Vse to pa mi je bilo odvzeto. In to po samovolji vsemogočne UDBe, katere član je bil tudi pomočnik Štef.

"Dobili ste paket," je rekel.

"Končno!" sem kratko odgovoril.

"Kaj pa je to?" je vprašal in mi pokazal listek.

Pomotoma sem zamešal med liste, ki jih je odnesel iz celice, kratko pesmico z naslovom "Igračka". V njej sem izrazil misel, da se Bog igra z mano kot otrok z igračko in da me včasih navdaja obup.

"Pesmica," sem rekel. "Ker mi je dolgčas, sem začel kovati verze."

"Ali bi kaj brali?" je vprašal.

"Saj nimam knjig!" sem rekel. Nisem maral izdati Pirnika, ki mi je na svojo pest dal dve knjigi.

"Boste dobili lepo knjigo," je rekel.

Dal mi je paket in mi naročil, naj čimprej pretipkam svoj življenjepis.

Lahkih nog sem odšel v drugo nadstropje. Z velikim spoštovanjem sem odvil paket in se po dolgem času najedel bolj tečne hrane.

Naslednji dan mi je Japonček prinesel obljubljeno knjigo:



Dom na Okrešlju (1378m)

PROŠNJA

Noč, razgrni
svoja krila,
pridi k meni
bela vila,
in prinesi
zlate zvončke
in prinesi
mi bonbončke!
Sanje,
da me deneš vanje,
zvončke
za tenko zvončkljanje,
a bonbončke
za smehljanje.

SREČKO KOSOVEL

TESNA povezava med družino in družbo zahteva, da se družina odpira družbi in sodeluje pri njenem razvoju, nasprotno pa mora tudi družba spoštovati in podpirati družino, če hoče nenehno izpolnjevati svojo temeljno dolžnost.

Prav gotovo se družina in družba medsebojno dopolnjujeta pri obrambi in pospeševanju blaginje vseh in vsakega posebej.

JANEZ PAVEL II.

Zgodovino VKP(b) s posebnim naročilom pomočnika Štefa, da moram preštudirati poglavje o marksistični ideologiji.

Nekaj časa sem listal po knjigi in zmajal z glavo.

"Mož, zmotil si se!" sem si mislil. "Nisi psiholog. Po vsem poniževanju bi me zdaj rad pridobil zase? Da bi zdaj pljunil na svoj poklic in na vse, kar sem prestal v teh mesecih?..." Težko pozabiš vsa nočna zasliševanja, lakoto, mraz, sedem mesecev podzemeljskega bunkerja. Še težje, da so prav Štefovi uslužbenci imeli proste roke in so me v bunkerju slekli.

Iz radovednosti in zaradi splošne kulture sem prelistal knjigo in prebral, kar me je zanimalo. Najmanj pa tisto, kar je bilo otroku ali odraslemu zapovedano.

/Dalje prih./



SLAVA MARIJI

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:

"Bodi počaščena,
rajska ti Devica,
vseh nebes in zemlje,
naših src Kraljica!"

Tak soseska poje
in na prsi bije.
Skoz visoka okna
jasno sonce sije.

Simon Jenko

POKOJNI - V četrtek 14. aprila 1994 je v bolnišnici v Shellharbour, NSW, umrla MENKA KOPRIVEC r. Stojčevski. Rojena je bila v vasi Brod (Bitola) dne 3. marca 1948 kot hčerka Stojčeta in Aleksandre. Leta 1970 se je v Wollongongu poročila s Francem Koprivcem, po rodu iz Mirne na Dolenjskem. Rodila sta se jima dva otroka, Robert (zdaj 23 let, ki je poročen s Susano r. Sibeovski) in Ana (zdaj stara 14 let). Menka je bila zaposlena kot kuharica v Shellharbour bolnišnici vse do njene bolezni pred dobrima dvema letoma. Dobro se je naučila slovenski jezik in k temu navajala tudi svojo hčerko. Ko je bila Anica majhna, je velikokrat deklamirala ali pela na odru kluba Planica v Figtree, v velik ponos mami in atu in zgled našim rojakom. Pokojnica je bila tudi na spisku za čiščenje in krašenje naše cerkve v Figtree ter je svoje delo opravljala z veliko ljubeznijo. Sodelavki Ivanki je ob priliki rekla, da cerkev mora biti vedno lepo okrašena ter pri tem ne smemo skopariti. Menko smo poznali kot prijazno in vedno nasmejeno osebo, ki je vedno rada pomagala, kjer je le bila potreba. Z veseljem je sodelovala tudi pri vseh cerkvenih in klubskih dejavnostih. Kakor je sama želela, je bila njena pogrebna maša v naši cerkvi v Figtree. Velika udeležba je pokazala, kakor je bila priljubljena. Pokopali smo jo na Kanahooka pokopališču. Poleg moža Franca, sina in hčerke zapušča tudi starše in brata Živka. Vsem izrekamo naše iskreno sožalje.

V četrtek 21. aprila 1994 je v bolnišnici v Fairfieldu umrl rojak FRANC RAKUŠČEK. Pokojnik je bil rojen 3. oktobra 1929 v Drežnici pri Kobaridu v družini Ignaca in Marije r. Kranec. Izučil se je za zidarja in opravljal ta poklic tudi v Avstraliji, kamor se je izselil leta 1957. Poročen je bil s Slavico r. Semper, ki je umrla leta 1985. Franc je pomagal pri gradnji naše cerkve sv. Rafaela in tudi dvorane. Zadnja leta pa ga je mučila huda astma, ki je bila končno tudi vzrok njegove smrti. Po hudem napadu mu je prenehalo biti srce, a ko so ga ponovno spravili k življenju, ni več prišel k zavesti. Pokojnik zapušča hčerke Marijo por. Hector, Anico por. Zdrilić in Angelo. V Evropi pa ima še tri sestre in dva brata, dva brata pa sta že med pokojniki. - Na predvečer pogreba smo zmolili rožni venec za pokojnega Franca v pogrebnem podjetju Simplicity Funerals v Smithfieldu. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 26. aprila. Pokopan je bil na pokopališču Liverpool, kjer že osem let počiva njegova žena Slavica.

V sredo 11. maja zjutraj je v Canberri umrl rojak ERNEST ŠTRAMEC. Živel je v okraju

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

Chisholm, ACT, pred tem pa med drugim tudi v Sydneyu. Ernest je bil rojen 11. januarja 1931 v Mariboru, kjer še živi njegova mama Marija Smeh. Poleg nje zapušča v domovini še več polsester in polbratov. V kolikor mi je znano, je Ernest bolehal že več let. Pogrebna maša je bila opravljena v petek 13. maja v župni cerkvi sv. Družine, Gawrie, ACT. Sledila je upepelitev v tamkajšnjem krematoriju.

V četrtek 12. maja je smrt ponovno segla v naše vrste: v Calvary bolnišnici v Kogarah, NSW, je umrl rojak IVAN ČUFAR. Rojen je bil 12. decembra 1920 v Podbrdu (Most na Soči) kot sin Ivana in Frančiške r. Leupušček. Doma se je izučil za mizarja pri svojem očetu. Pozneje je bil mobiliziran v italijansko vojsko ter poslan na afriško fronto. Vse nevarnosti je srečno preživel in nekaj let po končani vojni (1956.) emigriral v Avstralijo. Med drugim je bil zaposlen tudi pri gradnji hidrocentrale v Snowy. Leta 1958 se je pri Sv. Frančišku v Paddingtonu poročil z Anno Lettich, rojeno v Egiptu dalmatinskih staršev, po rodu z Velikega Lošinja. Z Ano, po poklicu bolniško sestro, se je Ivan prvič srečal že v Egiptu, ko je tam služil vojake. To poznanstvo je končno mladi par vodilo v zakon. - Pokojnik je zadnjih dvajset let bolehal za astmo, v novembru 1992 pa so zdravniki odkrili raka na prostati. Kljub operaciji se je bolezen razširila na hrbtenico in kolk. Bolnik je po svojih močeh tudi v bolezni rad obiskoval službo božjo v krajevni cerkvi, nekaj tednov pred smrtjo pa je prejel tudi zakrament svetega maziljenja in sveto popotnico. Vdan v božjo voljo je bolezen voljno prenašal. Dne 9. maja je moral spet v bolnišnico, po štirih dneh pa je že zaključil svoje zemsko potovanje. Pogrebno mašo smo imeli v naši

cerkvi v ponedeljek 16. maja, nato smo ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti na slovenski del pokopališča Rookwood. Poleg žene Anne zapušča tudi sinova Franka (poročen z Mary r. Blažič) in Mirka Mihaela (poročen z Wendy r. Stariha), kakor tudi sestro Marijo por. Grujević, brat Danilo pa je umrl tukaj že pred leti.

Iskreno sožalje sorodnikom vseh pokojnikov. Vsem naj dobri Bog nadomesti izgubo svojcev z drugimi darovi svoje dobrote. Pokojne rojake priporočamo božjemu usmiljenju!

ZAKLJUČEK ŠMARNIC bo pri Sv. Rafaelu v torek 31. maja zvečer ob sedmih. Poleg maše bodo tudi pete litanije Matere božje. Pridite, da se Mariji zahvalimo za njeno varstvo, saj se ji imamo veliko zahvaliti. Gotovo je najvažnejše, da je Marija obvarovala Slovenijo pred najhujšim, ki ji je grozilo takoj po razglasitvi samostojnosti. Če bomo še naprej računali na njeno pomoč in se k njej obračali, bomo njeno materinsko pomoč tudi dobili. Marija nas ne bo zapustila.

MARIJIN KIP je v maju obiskal kar nekaj naših domov, kjer so se zbirali rojaki in počastili Marijo s petjem in molitvijo ter ji priporočali naše javne in zasebne zadeve. Molitev potrebuje ves svet, pa tudi Cerkev in obe naši domovini, rojstna in sedanja.

TELOVA PROCESIJA je tudi letos na sporedu za praznik Rešnjega Telesa in Krvi, v nedeljo 5. junija. Razvila se bo po slovesni maši ob 9.30 na cerkveno dvorišče, kjer bo blagoslov. Zaključni blagoslov pa bo po vrnitvi v cerkev. Starše prosimo, da pripeljejo ta dan v cerkev otroke Slomškove šole in tudi druge: zlasti birmanci in lanski prvoobhajanci naj tudi ne manjkajo. Otroci bodo poklonili cvetje Jezusu v Sv. Rešnjem Telesu.

PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA je v petek 10. junija. Ta dan in vse petke v juniju bo zvečer v sklopu s sveto mašo pobožnost v čast Srcu Jezusovemu.

BEDENJA IN CELONOČNE MOLITVE se bomo udeležili tudi letos na omenjeni praznik Jezusovega Srca. Začetek bo s sveto mašo ob desetih zvečer. Sledijo razne pobožnosti, zaključek pa bo v soboto ob šesti uri zjutraj s sveto mašo v čast Marijinemu brezmadežnemu Srcu. - Vabljeni ste, da pridete in ostanete vsaj del noči, četudi samo eno uro. Namen tega češčenja je zadoščevanje za žalitve Jezusovemu Srcu in za blagoslov ter božje varstvo Avstralije. To celonočno češčenje bo v cerkvi sv. Benedikta, Broadway.

KRSTA - Dominik Hector Papagna, Guildford, NSW. Oče Frank, mati Prudence Clare Doughty. Botra sta bila Ostelio in Michelle Tantini. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 16. aprila 1994.

Nadja Katarina Laznik, Wentworth Falls, NSW. Oče Jože, mati Diana r. Dekleva. Botrovala sta Edi in Lucija Dekleva. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 24. aprila 1994.

Novorojenčkoma, ki sta prejela prerojenje v božja otroka, staršem in botrom naše iskrene čestitke!

WOLLONGONG-FIGTREE ima slovensko mašo 12. in 26. junija, vselej ob petih popoldne. Ta čas velja za vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu.

NEWCASTLE bo imel slovensko mašo in šmarnično pobožnost v nedeljo 29. maja ob šestih zvečer v Hamiltonu, cerkev Srca Jezusovega, Hunter Street. Pred mašo je prilika za zakrament sprave, po maši pa imamo srečanje v dvorani.

Naslednja maša v Newcastlu bo v nedeljo 31. julija.

SURFERS PARADISE, QLD., ima slovensko službo božjo v soboto 28. maja ob 7.30 zvečer. Kraj: cerkev Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Z mašo bo združena tudi šmarnična pobožnost.

BRISBANE pride na vrsto takoj naslednji dan, v nedeljo 29. maja ob 11.30 dopoldne. Tudi tej maši bomo priključili šmarnično pobožnost. Obvestite se med seboj. Naslov cerkve je: St. Mary's Church, corner of Peel & Merivale Sts, South Brisbane. Ta informacija je za tiste, ki se pripeljejo k maši s taksijem.

IGRALSKA DRUŽINA je v soboto 23. in v nedeljo 24. aprila zelo uspešno predstavila Finžgarjevega "Divjega lovca". Za premiero je bila naša dvorana polno zasedena, za ponovitev naslednji dan pa približno polovica. Razumljivo, da so igralci želi buren aplavz, ki so ga tudi res zaslužili. Saj je bilo v igro vloženega mnogo truda in osebnih žrtev vseh, ki so sodelovali. Igra je zahtevala poleg vaj tudi veliko novih kulis, kar je pomenilo mnogo načrtovanja in garanja odrskih mojstrov. Režiser Ivan Koželj pa je poskrbel, da navdušenje igralcev ne bo skopnelo: po treh tednih počitka je že začel z vajami za novo igro...

Režiserju, igralcam in igralcem ter odrskim mojstrom in ne nazadnje tudi šepetalki iskreno čestitamo k uspehu. Po lepi udeležbi lahko sklepamo, da rojaki še vedno cenijo odrske

predstave. Upajmo, da bo vedno več zanimanja tako s strani občinstva kot tudi prirediteljev.

ČETRTI LETNI "CAR RELLY" bo letos na nedeljo 3. julija po maši. Lanska zmagovalca te prireditve, Renata in Boris Kobal, sta organizatorja letošnje. Res se smatra prireditve po eni strani kot "Fundraising event", po drugi strani pa le družijo in povezuje med seboj našo mladino in to je važno.

Četudi je prireditve v rokah mladine, to ne pomeni, da je samo za mladino. Vsakdo je dobrodošel in se lahko pridruži - starost ne igra vloge. Čas za prijavo, ki je potrebna, bo ves mesec junij po nedeljski maši v cerkveni dvorani.

IZŠLA JE druga številka lista slovenske mladine v Avstraliji THE AUSTRALIAN SLOVENIAN REVIEW. List prinaša v angleščini zanimive članke izpod peresa naše mladine. Pišejo o Sloveniji kakor tudi o delovanju naše mladine v Avstraliji.

Uredništvo napoveduje za prihodnje seznam tukajšnjih podjetij naših ljudi, kakor tudi imenik rojakov - starejših in mlajših - ki so dosegli uspehe v poslovnem življenju.

Kdor bi želel podrobnejših podatkov v zvezi s tem ali bi želel kakršno koli informacijo o listu, naj se obrne na uredništvo revije, P.O.Box KL806, Kings Langley, NSW, 2147, Fax (02) 674 4583. Ker list objavlja tudi poslovne oglase, se v zvezi s tem lahko obrnete telefonsko na Roberta Šuber (02)774-2216.

KER JE P. JANEZ na dopustu, smo si nadomeščanje v Adelaidi razdelili z Melbournom. Zdaj ga nadomešča p. Tone, po prvi junijski nedelji in ves julij pa bo vrsta na meni. Bom torej odsoten iz Merrylandsa. Prepričan sem, da se bo do takrat novodošli p. Tomaž že kar dobro znašel. On bo z junijem dalje prevzel tudi skrb za poročanje v tej sydneyjski kroniki.

P. VALERIJAN

Cerkev
sv. Rafaela
slovenskega
verskega
središča
v Sydneyu.
Stavba
za cerkvijo
je cerkvena
dvorana.



V DRUŽBI, ki jo pretresajo in razdvajajo napetosti in spori kot posledica spopadov med različnimi individualizmi in egoizmi, si morajo otroci pridobiti čut za resnično pravičnost. Samo ta daje jamstvo za spoštovanje do osebnega dostojanstva vsakega človeka, predvsem pa čut za resnično ljubezen ter za iskreno skrb in nesebično služenje drugim, zlasti najrevnejšim in najpotrebnejšim. Družina je prva in temeljna šola družbene življenja; kot občestvo ljubezni najde v podarjanju samega sebe zakonitost, ki jo občestvo vodi in mu daje rast. Podarjanje samega sebe, ki je značilno za ljubezen zakoncev, je vzor in vodilo za tisto nesebično predanost, ki se mora uresničevati med brati in sestrami ter med različnimi rodovi, ki žive skupaj v družini.

JANEZ PAVEL II.

Z VSEH VETROV

UMRL JE delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini, prelat dr. **ALOJZIJ STARC**. Smrt je prišla nenadoma dne 27. aprila v jutranjih urah, kakor poročajo iz Buenos Airesa. Pokojnik je bil požrtvovalni duhovnik, neutrudni delavec in duhovni voditelj slovenske skupnosti v Argentini, ki ga bo težko pogrešala. Naj mu bo Bog bogat plačnik za vse!

Prelat dr. Starc je bil rojen leta 1926 v Ribnici, mašniško posvečenje je prejel leta 1953 v La Plata v Argentini ter leta 1955 doktoriral iz bogoslovnih ved. Po smrti msgr. Antona Oreharja pred nekaj leti je bil imenovan na njegovo mesto kot vodja slovenskih duhovnikov v Argentini.

JUŽNA AFRIKA je s svojimi prvimi demokratičnimi volitvami pokazala vsemu svetu, da je skupno življenje belih in črnih ljudi možno. Seveda vemo, da bo rasizem še obstojal ter bo nemirna dežela videla še nič koliko krivic z obeh strani. A prvi korak je bil storjen, hvala Bogu! Po dolgih letih političnega zapora je prišel na predsedniško mesto črnc Nelson Mandela, Nobelov nagrajenec, ki sicer ni več mlad, a je še vedno poln načrtov, ki jih hoče uresničiti za doslej zapostavljene in brezpravne črne rojake.

SE PA ZATO na debelo koljejo črnci v Ruandi, kjer je nedolžnih žrtev že na stotisoče in genocida še ni konec. Trije slovenski salezijanski misijonarji - Avgust Horvat, Danilo Lisjak in Jože Mlinarič - so komaj ušli smrti. Morali so zapustiti Ruando in pripovedujejo grozotne zgodbe. Samo na misijon Avgusta Horvata se je zateklo okrog 1300 ljudi, 600 med njimi je bilo otrok. Nobeden ni

utekel pokolu maščevalnih hutujskih tolpe.

Med slovenskimi misijonarkami, ki so še v Ruandi, je tudi Anica Burgar, sestra melbournskega rojaka Janeza Burgarja. Novica po mučnem molku je bila vesela: še je živa, nekje v gorah v delu za preplašeno ljudstvo.

SREBRNI JUBILEJ je praznovala 17. aprila slovenska skupnost v Milanu. Seveda je kar lepo število Slovencev živelo tam že prej. A pred 25 leti so se formalno povezali: ustanovili so skupnost, se začeli srečavati na sestankih in obhajati skupno mašo. Idejni začetnik skupnosti je pokojni Msgr. Ignacij Kunstelj. Prvo srečanje je bilo v cerkvi sv. Sigismunda v parku ob baziliki sv. Ambroža. Zdaj se srečujejo vsako tretjo nedeljo v mesecu pri karmeličanih v ulici Maria Pagano. Od leta 1980 dalje skrbi za slovensko mašo g. Oskar Simčič. Z mašo je vedno združeno tudi družabno srečanje. Pride jih redno okrog petdeset, včasih še več.

Za praznovanje srebrnega jubileja je prišel med milanske Slovence koprski škof Pirih, ki ima na skrbi slovenske izseljence. Slovesnost sta popestrila tudi združena pevska zbora iz Rupe in Štandreža.

HRVAŠKI ŠKOFJE so ob tragediji Goražda upravičeno poočiteli mednarodni javnosti in ustanovam, da tudi one nosijo del krivde zanj. V svoji izjavi se sprašujejo, ali tudi moderni svet ob nadaljujočem se popuščanju napadalca sam ne doživlja "neizbrisno sramoto". "Kaj sploh pomenijo izjave o človekovih pravicah, če šibki niso zaščiteni, marveč s silo teptani?" se s škofi sprašujemo tudi mi. Pravičen mir ni mogoč, če ogroženi niso zavarovani pred močnejšim napadalcem.

MINISTRANTKE je končno Rim dovolil. Pri prvem poskusu, da bi se tudi dekleta pridružila strežbi pri maši, je Vatikan odgovoril negativno. Po posredovanju ameriških škofov pa so dobile zdaj ministrantke enakopravno mesto z ministranti. Se bodo morali fantje kar potruditi, da jih dekleta ne bodo popolnoma spodrinila izpred oltarja. Gotovo bodo imela, vsaj v začetku, več navdušenja za to lepo bogoslužno službo, kot ga imajo fantje. Včasih smo bili ponosni na to, da smo smeli streči pri maši, danes pa je fante čudno sram priti pred oltar.

AFRIKA postaja, kljub žalostnim novicam množičnih pokolov in stotisočev beguncev, krščanska dežela. Katoliška Cerkev uspešno napreduje. Leta 1927 je bilo na afriški celini 3,202.993 katoličanov, letos pa njih število dosega

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:

359 1179

A.H.: 470 4095



Vsa
dela so
pod garancijo!

že 90,000.000. Cerkev vodi v 53 neodvisnih afriških državah 497 škofov, od katerih je že 384 domačinov. Duhovnikov ima Afrika 20.768, med njimi 10.903 škofijskih in 9.865 redovnih. Bogoslovcev je 14.649, od teh 3.169 redovnih. Redovnic je 43.976, od teh domačink 17.655. Stalnih diakonov ima Afrika 290, redovnih bratov 6.073, laičskih misijonarjev 1.392, katehistov pa 246.114.

Vseh župnij je na "črni celini" 9.189, poleg njih pa še 68.754 misijonskih postojank.

IZ UKRAJINE je prišlo poročilo, da so bile za velikonočne praznike vse grško-katoliške cerkve prepolne in so morali mnogi ostati zunaj poslopja. Ukrajinski radio je prenašal velikonočno mašo, televizija pa je tudi posredovala obsežno poročilo o papeževi slovesni maši na Trgu sv. Petra v Rimu in njegovemu blagoslovu "urbi et orbi" - mestu Rimu in vsemu svetu.

Po dolgih letih zatiranja vsega verskega so ljudje naravnost lačni in žejni Boga in božjega.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je padel v kopalnici in si zlomil nogo v kolku. Ko bi moral biti v Sirakuzah na Siciliji, da bi posvetil svetišče v čast "jokajoči Materi božji" (čudež jokajočega Marijinega kipa se je zgodil kmalu po zadnji vojni),

je bil na polikliniki Gemelli v Rimu. Iz bolniške sobe je govoril romarjem, ki so bili zbrani 1. maja na Trgu sv. Petra: "...Danes, na dan prvega maja, molim predvsem za delavski svet. Gospodu priporočam posebno tiste, ki delajo v slabih razmerah, in tiste, ki so nezaposleni, posebno če so mladi in skrbijo za družino. Želim, da bi čim prej premagali zapletene gospodarske razmere, v katerih se že kažejo obetavna znamenja izboljšanja. Moja misel se na poseben način obrača k družinam, ki jih gospodarske težave zaradi nezaposlenosti bolj obremenjujejo. Naj bi leto družine zaznamovala iskrena zavzetost vseh v službi te temeljne celice družbe. Končno bi se rad zahvalil vsem, ki so se me v teh dneh spomnili in so mi blizu ter me podpirajo z molitvijo. Vse zaupam varstvu presvete Device Marije, na začetku tega meseca, ki je posvečen Njej..."

TULIPAN obhaja letos štiristoletnico, kar je prišel iz Turčije v Evropo. Ta eksotična lepota se je zares udomačila na Nizozemskem, kjer je še danes najbolj cenjena in velja tudi za narodno cvetlico. Najprej pa je prišla v cesarske vrtove na Dunaj. Od tam je nekaj čebulic odnesel s seboj na Nizozemsko flamski botanik Carolus Clusius. Gotovo se ni zavedal, da je deželi prinesel simbol - nič manj močan kot mlini na veter in lesene coklje.

HD HYUNDAI
motor company



V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450



COLONIAL MUTUAL



*MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS

*PRESTIGE CAR SPECIALISTS

*ALL MAKES AND MODELS

*BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES

*INSURANCE WORK

*3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

V GALERIJ MLADIH vam danes predstavljamo kar dva melbournska prijazna para v narodnih nošah: Žnidaršičevo Anito (desna na sliki) smo vam že predstavili v lanski decembrski številki skupaj z Barbaro Brožič, zato se bomo zdaj ustavili pri ostalih treh. Dekle v ospredju ja TANJA GRILJ, za njo stoji njen brat SIMON GRILJ, za Anito pa je DAVID HVALICA. Kot je Anita, so tudi ostali trije od mladih let tesno povezani z melbournskim verskim in kulturnim središčem v Kew. Kdaj so zrasli od takrat, ko so kot plašni malčki začeli hoditi v našo Slomškovo šolo, si ne morem niti predstavljati: čas res neizprosno hiti svojo pot... Simon in David sta dolga leta tudi ministrirala in za večje praznike še priskočita na pomoč. Poleg tega so vsi trije peli pri Glasnikih, plesali pri folklorni skupini ter so še aktivni pri naši mladinski skupini. Radi sodelujejo pri naših odrskih nastopih in drugih prireditvah nastopanja v narodnih nošah. Tanja je mlajša, Simon pa že študira elektroniko na LaTrobe univerzi, dočim se David posveča



MARIJI

MARIJA, NAŠA MAMICA,
KAKO BOGATA SI:
V NAROČJU VEDNO SE SMEHLJA
NEBEŠKO DETE TI.

S TEBOJ MU RAJSKI ANGELI
USPAVANKO POJÓ;
V NAROČJU TVOJEM NAM ŽARI
ŽIVLJENJE IN NEBO.

MARIJA, DAJ NAM JEZUŠČKA,
DA BOMO TUDI MI
S TEBOJ – KOT TI – NOSILI GA
IN MU PREPEVALI:

ZAHVALJEN JEZUS, TISOČKRAT,
KER SI PRIŠEL NA SVET,
POSTAL PO MILOSTI NAŠ BRAT,
OTRÓK NAJLEPŠI CVET.

GREGOR MALI



knjigovodstvu na TAFE v Greensborough. Kakor Anita, so tudi vsi trije obiskovali državno sobotno šolo slovenskega jezika ter maturirali iz slovensčine, ki jim zelo dobro teče.

Kaj naj še povem o Simonu in Davidu? Neločljiva prijatelja sta, dober prijatelj pa je zaklad. Zlasti danes, ko na doraščajoco mladino preži sto volkov iz sto zased. Želel bi, da bi bilo več tu rojene naše mladine tako zveste našemu verskemu središču, tako redno pri slovenski maši in tako v pomoč duhovniku ob vsaki priliki. Prepričan sem, da sta oba, kakor tudi Tanja in Anita, svojim staršem v veselje in ponos, pa tudi naši slovenski izseljenski skupnosti. Želimo jim, da bi ostali vedno zvesti rodu, iz katerega so izšli in v katerem so doraščali.



20. MLADINSKI KONCERT v priredbi slovenskih verskih središč bo letos v Adelaidi in sicer v soboto dne 24. septembra med šolskimi počitnicami. Kdor bi želel nastopiti, posameznik ali skupina, naj se prijavi v najbližjem slovenskem verskem središču!

OBVESTILO

Veleposlaništvo Republike Slovenije
v Canberri bo nudilo konzularno pomoč
Slovenem s področja Sydneya in Melbourne kot
sledi:

SYDNEY, četrtek dne 16. junija 1994:

Od devete do dvanajste ure dopoldne v
slovenskem verskem središču Merrylands in
od pol tretje (2.30) do pol šeste (5.30) ure
popoldne v prostorih Slovenskega društva
Sydney.

MELBOURNE, petek dne 17. junija 1994:

Od devete do dvanajste ure v pisarni SNS v
verskem središču v Kew in
od pol tretje (2.30) do pol šeste (5.30) ure
popoldne v prostorih slovenskega društva
"Planica", Springvale.

Prosimo vse Slovence, ki želijo konzularno
pomoč, da predhodno pokličejo telefonsko
veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro
sestanika.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni
dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V
tem času lahko dobite vse potrebne konzularne in-
formacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi
lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih kon-
zularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:

ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni
predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov



CARINA, QLD.- Danes pa najprej spet nekaj
od Janezovega "konjička" - zbiranja znamk. Gotovo
je kdo zadnji čas prejel od domačih iz Slovenije kako
pošto z novo spominsko znamko in sicer kar v treh
jezikih: v slovenskem, nemškem in italijanskem.
Izšla je izven letošnjega sporeda, namreč za 850
letnico, odkar se je prvič pojavilo v listinah
slovensko ime naše bele Ljubljane. Naravno bo
letošnje že razglašeno kot "turistično leto" veljalo
tej visoki obletnici in priprave so že v teku. Med
drugim bodo zasadili tudi nekaj tisoč dreves in tako

Misli, maj 1994

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

bo naša prestolnica pridobila več zelene površine in
tudi sence. Da bo volk sit in koza cela, nosi
spominska znamka tudi besedila obeh sosednih
dežel in tako še nekako bolj poudari svojo
zgodovinsko preteklost. Prepričan sem, da bo
znamka našla pristojno zaslužno mesto pri
zbirateljih znamk.

Drugo pa je novica iz naše srede: Starosta
brisbanskih Slovencev, rojak **Anton Konda in**
njegova življenjska družica, sta pred kratkim
praznovala zlati jubilej obljube zakonske zvestobe
pred Bogom. Saj doba petdesetih let ni kar tako in
prinese v družino sladko in grenko: pridejo tudi
težkoče in nesporazumi, a z dobro voljo, s
potrpljenjem in uvidevnostjo se vse premaga. Visoki
jubilar je kljub letom - nosi jih že 84 - še kar
korajžen. In vedno je dobrodošel med nami - stalni
udeleženec slovenske maše in obiskovalec
slovenskega zelenega hribčka. Gospa je pred časom
prestala večjo operacijo. Obema veljajo naše srčne
čestitke in dobre želje za nadaljna leta, kolikor jima
jih je bilo zapisano v zibelki. Srečno in Bog vaju
živi do skrajnih meja tega našega zemeljskega
potovanja!

Pozdrave vsem! - **Janez Primožič**

CHADSTONE, VIC. - Naznanjava Vam veselo
novico, da sta si najina hčerka **Sonia Maria Gec in**
Douglas Alexander MacDonald obljubila večno
zakonsko zvestobo. Dne 16. aprila letos sta stopila
pred oltar katoliške župne cerkve St. Mary
Magdalen's v Chadstonu. V isti cerkvi je Sonia
prejela tudi prvo sveto obhajilo in birmo, zato je
želela biti tam tudi poročena. Rojena je bila 30.
junija 1964 v Oakleigh in tam krščena v cerkvi Srca
Jezusovega. Njen zakonski drug Douglas je bil

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

rojen 12. maja 1959 na Škotskem in je prišel v Avstralijo šele v decembru lanskega leta. Bog jima nakloni obilo blagoslova, da bo zakon srečen in zares trajen. Oba sta nama staršem v ponos in veselje. Vsem gostom, ki so z nama slavili veliki dan, še tukaj prischna hvala za vse dobro želje.

Lepo pozdravljava - Albin in Zora Gec

YARRAVILLE, VIC. - Najlepša in iskrena zahvala vsem, ki ste spremili mojo pokojno ženo **STANISLAVO DUŠO ŽERJAL** na njeni zadnji poti. Prav lepa hvala patru Baziliju za molitve pri krsti v soboto, enako patru Tonetu in našemu farnemu župniku za pogrebno mašo v ponedeljek 18. aprila 1994 v naši župni cerkvi Corpus Christi in za spremstvo na pokopališče Memorial Park, Altona.

Posebej se zahvalimo Dušini sestri ter njeni družini za vso pomoč v dneh bolezni in žalosti. Najlepša hvala Marceli Bole za lepe besede v cerkvi ter vsem ostalim za cvetje ter pismo ali ustno izrečeno sožalje.

Žalujemo mož Franc, hčerki Sandra in Neva ter njen mož Bernie, kakor tudi vnuki Lauren, Berth in Tom.

BERRI, S.A. - Uredništvu Misli sporočam, da je našo slovensko sadjarsko naselbino spet obiskala smrt. Dne 14. maja je v Domu onemoglih naše tukajšnje katoliške župnije umrla **ANA PERKIČ** r.Titan. Dočkala je lepo starost, saj je bila rojena 30. junija 1905. Njen rojstni kraj so Bakovci v Prekmurju. V Avstralijo sta prišla z možem Jožefom v februarju 1962 in sicer v Nangwarry, S.A., k sinu Alojzu. Z njim in njegovo družino sta se po nekaj letih preselila v Berri na farmo in se kljub starosti lepo vživela v novo okolje. Oba sta bila vse življenje zdrava in žilavo delovna. Mož Jožef je lani v novembru umrl, zdaj mu je sledila še Ana.

Ko to pišem, Titanova mama, kot smo jo klicali, še ni pokopana. Pogrebno mašo bomo imeli v torek 17. maja, potem jo bomo spremili na naše krajevno pokopališče, kjer že počiva njen mož. Naj ji bo

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS

Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

lahka avstralska zemlja!

Tako je naša tukajšnja slovenska naselbina spet za eno osebo manjša. Vedno nas je manj, staramo se in žal smo tudi vedno manj aktivni kot narodna skupnost. Vsak smrtni primer med nami nas pretrese. Pa naj bi nas žive tudi spomnil, naj bi se bolj zavedali, kaj skupnost pomeni. Vsi potrebujemo drug drugega, da je življenje lepše.

S slovenskimi pozdravi! - **Slavko Gregar**

GREENSBOROUGH, VIC. - Prijatelj me naproša v pismu, da bi poskušal najti tri osebe, ki so nekje v Avstraliji, verjetno v NSW. Menim, da bi jih najlaže dobil preko Misli, zato pošiljam Ivanovo pismo uredništvu v objavo:

"Sosedo moje žene, **MARIJA KECELJ** iz Nadgorice, se je približno leta 1965 preselila v Avstralijo. Tam se je poročila s Slovencem Alojzom LENC-om. Njun prvi naslov je bil: 10/133 Carramar Avenue, Carramar, 2163, Sydney, N.S.W. Imela sta tri hčerke: **DANIELO** in

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozihi pokojnih.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazeni, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

GABRIELO ((dvojčici) in ANO-MARIJO. Potem je
mama umrla, ko so bili otroci še majhni in
dopisovanje je prenehalo.

Prosil bi te, če morda lahko poizveš, kako je s temi
otroki in kje živijo. Dekleta morajo biti stara okrog
25 ali 26 let. Če so se poročila, je seveda tudi njihov
priimek LENC zamenjan z drugim..."

Če dekleta kdo izmed bralcev Misli pozna, naj
javi uredništvu, ker bi rad ustregel iskreni želji. Za
uslugo že zdaj iskrena hvala! - Jože Veedetz

PASCOE VALE, VIC. - Resnična zgodba, ki
sem se je spomnila ob Materinskem dnevu in jo
pošiljam Mislim:

Mater, vredno imena, bom opisala,
četudi otroka na svetu ni dala.
Z možem naslednika nista dobila,
zato sta tuje dete posvojila.

Mali Tonček, v hiši žarek sreče,
a prišel je kmalu - dan nesreče:
mož je pustil Jožo in otroka,
ni mu bilo mar skrbi in joka.

Joža Tončka srčno je ljubila,
proč od sebe ne bi ga pustila,
ponoči v tovarni delila je moči,
da je podnevi dete imela pred očmi.

Tonček je dober mladenič postal,
veliko veselja je Jožici dal.
Doraslemu o materinstvu resnico pove,
fant pa jo pritisne na svoje srce:

"Mama, ti si moja prava mati!
Nobene druge jaz nočem poznati!"
Jožo hvaležnost tako je ganila,
kot da bi iz pekla v nebesa skočila.

Vse žene, ki opravljate matere delo,
danes naj poje vam srce veselo:
Živel Materinski dan,
po celem svetu spoštovan!

MARCELA BOLE



HORVATOVA DRUŽINA v Melbournu se ob
prezgodnji smrti sina SILVINA 11. aprila 1994.
iskreno zahvaljuje vsem, ki ste ji stali ob strani v
dneh žalosti in ji kakor koli nudili pomoč.
Iskrena zahvala tudi vsem, ki ste bili blizu
Silvinu v času bolezni, se udeležili molitev in
svete maše za pokoj njegove duše, darovali cvetje
ali pa namesto cvetja dar za raziskavanje rakove
bolezni ter v druge dobre namene, končno pa
spremili Silvinove zemske ostanke v prerani
grob. Bog Vam vsem stotero poplačaj!

Žalujoča starša Ivan in Silvija, brat John z
družino, Antonietta s sinom Sandyjem in ostalo
sorodstvo.



Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovcem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas:

naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

KDO BI VEDEL POVEDATI,

... kje v Avstraliji se nahaja **MARJAN PANDEL**, ki je bil rojen leta 1934 v kraju Golavabuka pri Slovenj Gradcu. Do leta 1948 je delal v železarni Ravne, nato se je izselil. Po njem sprašuje brat Franc, ki živi v Vuhredu.

... kje naj bi bile tri sestre, dvojčici **DANIELA** in **GABRIELA** ter **ANA-MARIJA** rojene **LENC**. (Beri pismo na strani 158!)

... kje je **PETER HOHL**. Njegova mama **Pepca Lapuh** je leta 1959 ali 1960 umrla v Adelaidi. (Bila je teta matere gospe Urške Zupan iz Trbovelj, ki sprašuje o pogrešanem.) Sin je pisal domov o smrti in poslal tudi fotografije s pogreba, potem pa je umolknil.

Uredništvo **MISLI** bo rado posredovalo kakršne koli podatke o pogrešanih.



IZPOLNJEVANKA

/Ivanka Žabkar/

- | | | |
|----|-------|-----------|
| 1. | — — — | |
| 2. | — — — | |
| 3. | — — — | 9. — — — |
| 4. | — — — | 10. — — — |
| 5. | — — — | 11. — — — |
| 6. | — — — | 12. — — — |
| 7. | — — — | 13. — — — |
| 8. | — — — | 14. — — — |
| | | 15. — — — |
| | | 16. — — — |

Vstavi besede: 1. težko dosegljiva želja vsega človeštva; 2. del vsakega prostora; 3. premikanje reke; 4. nihče ni brez njega; 5. meja; 6. veznik; 7. vsebina praznine; 8. oče; 9. svoj čas orožje, danes športna priprava; 10. vzklík tarnanja (medmet); 11. razume, zapopade; 12. vrsta stročnice; 13. oseba v Stari zavezi; 14. jasa, otrebljen svet; 15. doba, vek; 16. časovno merilo.

Pravilno izbrane besede ti bodo v srednji vrsti črk od zgoraj navzdol povedale, kaj se spodobi slaviti v mesecu maju.

Rešitev pošljite do 12. junija na uredništvo!

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Ni vedno najbolj napreden tisti, ki najhitreje napreduje.

+ Od gozdov so ostali samo se gozdarji.

+ Nimamo prevec administracije, imamo le premajhno državo za obstojeco administracijo.

+ Ni vsak clovek na položaju tudi clovek na svojem mestu.

+ Jezik bi imel vec svobode, ce ne bi stanoval v ustih.

+ Je ze res, da nasa kultura usiha, ampak ljub temu je ne bi smeli zalivati z gnojnico.

+ Diplomati mora znati v tujih jezikih drzati jezik za zobmi.

+ Doslej, zal, se niso iznajdli britve, s katero bi se dala obriti kosmata vest.



REŠITEV DOPOLNJEVANKE

v zadnji številki Misli:

Besede pomenijo: 1. objem; 2. krasota; 3. Nanos; 4. plemič; 5. pozdrav; 6. pajac; 7. svatje; 8. denarnica; 9. rešeto; 10. plamen.

Tretja vrsta črk od zgoraj navzdol vsebuje v zadnjih Mislih zelo poudarjeno ime: **JANEZ JANŠA**.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Angela Židan, Lidija Čušin, Vinko Jager, Francka Anžin, Vinko Butala, Milan Prešeren, Ivanka Študent, Jože Štritof, Ivan Podlesnik. — Žreb je tokrat izbral Milana Prešerna.



Oče ves jezen zapre svojo denarnico in pogleda ženo ter oba sinova. "Eden od fantov mi je vzel denar!" reče.

"Kako moreš to vedeti?" se oglasi žena. "Lahko da sem ga vzela jaz..."

"Izključeno," reče on, "saj je še nekaj denarja ostalo v denarnici."

Pri veroučni uri.

"Kakšen greh je storil Adam?"

"Jedel je od prepovedanega drevesa."

"Dobro. In kako je bil za to kaznovan?"

"Moral je vzeti Evo."

Jože le preveč kadi, zato je žena huda: "Ali veš, da je tobak počasno delujoč strup?"

"Ja, kaj misliš, da bom tebi na ljubo kadil arzenik?"



Posvetitev krščanskih družin

Jezus, naš Odrešenik,
prišel si iz nebes, da si svet
razsvetljeval s svojim naukom in zgledom.
Večji del svojega življenja
si hotel preživeti v nazareškem domu
skupaj s svojo materjo Marijo
in s skrbnim rednikom svetim Jožefom.
Tako si posvetil nazareško družino,
da bi bila zgled vsem krščanskim družinam.
Sprejmi milostno to našo družino,
ki se ti zdaj podari in posveti.
Varuj in brani jo,
ohranjaj v njej vero, utrjuj upanje
in poživljaj ljubezen do Boga in do ljudi.
Daj, da vsi njeni člani dosežejo večno srečo.

O Marija, Jezusova in naša Mati,
s svojo materinsko ljubeznijo nam izprôsi,
da Jezus milostno sprejme to našo posvetitev
in nam vedno naklanja svoj blagoslov.

Sveti Jožef, zvesti Jezusov in Marijin varuh,
pomagaj nam s svojo mogočno priprošnjo
v vseh dušnih in telesnih nevarnostih
na naši poti v večni dom,
da bi se tam vsi člani naše družine
veselili v družbi svete nazareške družine
in bi skupaj slavili nebeškega Očeta vekomaj.
Amen.

HOJA ZA KRISTUSOM — Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

PRATIKA 1994 Celjske Mohorjeve družbe, zelo pestre vsebine, je na razpolago. Cena pet dolarjev brez poštne. — Bo kaj naročil za zbirko knjig tega leta Celjske, Celovške ali Goriške Mohorjeve družbe?

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva



LEPOTE SLOVENSKE CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklana adalajdska rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on 8 / 6 / 94 - 22 / 6 / 94 and 8 / 7 / 94

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL



1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No.
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE: 8/6/94, 22/6/94 in 8/7/94



Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666